

Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 54 (2301) ▪ Вівторок, 28 березня 2000 року ▪ Ціна договірна

Варшавські відвертості і «ноу-хау»

Іван Плющ під час свого першого офіційного візиту в ранзі Голови Верховної Ради України мав бесіди з Президентом Республіки Польща Александром Квасневським, Маршалком Сейму Мацеком Плажинським та Маршалком Сенату Аліцією Гжесков'як, Головою Ради Міністрів Єжи Бузеком, заступником міністра закордонних справ Барбарою Туга-Ерицинською, керівником Бюро національної безпеки Мареком Сівцем, іншими політичними діячами країни-сусідки.

Яких би сфер суспільного життя не торкалися в бесідах співрозмовники, неодмінно йшлося про партнерські, стратегічні відносини, про те, як доцільніше використати досвід обох країн, щоб прискорити процес інтеграції в європейські та євроатлантичні структури, розвивати двосторонні зв'язки.

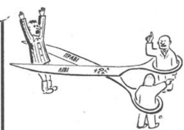
Наприклад, і для Польщі, і для України актуальний процес ринкових перетворень. Наша сусідка вже давно веде перед на цій стезі і має разючі здобутки. А в Україні, як висловився Іван Плющ, характеризуючи болісність цього процесу, є сили, котрі ще лякаються реформ і прагнуть стримувати їх, посилаючись на роль держави.

(Закінчення на 2-й стор.).

У Росії відбулися вибори Путіна

За попередніми даними президентських виборів у Росії, главою держави обрано Володимира Путіна. За нього проголосували понад 52 відсотки російських виборців. Лідер комуністів Геннадій Зюганов набрав 29,44, Григорій Явлінський — 5,85, Аман Тулєєв — 3,04, Володимир Жириновський — 2,7, Костянтин Титов — 1,5 відсотка. Решта шість учасників виборів кожний окремо набрали менш як один відсоток голосів. Але незважаючи на те, що це тільки попередні дані голосування, голова Центральної виборчої комісії РФ Олександр Вешняков уже вранці 27 березня заявив: «Вибори в Росії не лише відбулися, а й обрано нового президента — Володимира Путіна».

(Закінчення на 4-й стор.).

Зубаста опозиція — дієва більшість

11

Великі перегони Феодосії Савівни

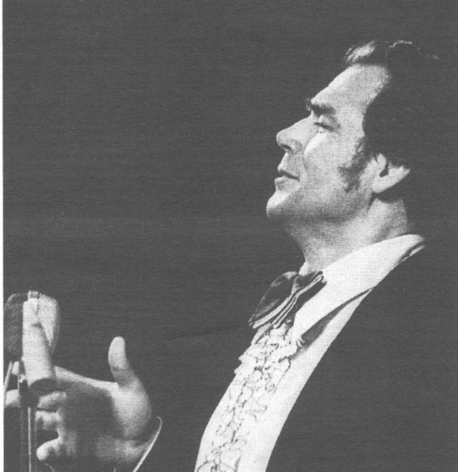
14

Таємний смерч війни...

15

ДЕПУТАТ з правом голосу. Від Бога

Народний депутат і народний артист Дмитро Гнатюк не потребує рекомендацій. Його ювілейний вечір відбудеться сьогодні в Національній опері. Тут, у рідних стінах, затишніше, хоч і тісно для такої події. Просторіше, а то й престижніше — в Палаці «Україна», але такий престиж не кожному по кишені. Прийшовши на інтерв'ю, я ненароком застав розмову ювіляра з театральним адміністратором. Вони говорили про найклопітніше — про місця для гостей. Адміністратор: «Я вам залишу про всяк випадок у резерві 5 хороших місць... ну, і ще кілька!». «Кілька — яких?» — уточнив ювіляр. «Кілька — інших!» І вони обидва розсміялися, бо вельми актуальна й промовиста вийшла фраза, хоч на сцену винось. Власне, ця фраза й задала тон бесіди — про хороше і про інше.

(Інтерв'ю з Дмитром Гнатюком читайте на 12-й стор.).

Ціни

На місяць — найдешевший

Упродовж місяця в Києві залишатимуться найнижчі в державі ціни на хліб та хлібобулочні вироби. За словами міського голови Олександра Омельченка, цьому посприяла закупівля 10500 тонн зерна за цінами, які ще дозволяють протягом місяця утримувати попередню вартість батонів та паляниць. Проте у недалекому майбутньому киян очікує подорожчання. Адже за короткий термін вартість тонни зерна зросла більш ніж удвічі (до 750 грн. за тонну).

Врожай-2000

«Горимо» без пального

Катастрофічно не вистачає пального для проведення весняно-польових робіт у Запорізькій області (посівна там триває), повідомили в Мінагрополітики. Розроблена схема закупівлі 80,4 тис. тонн сирої нафти з подальшою переробкою на Кременчуцькому НПЗ. На пільгові матеріально-технічні ресурси можуть розраховувати тільки реорганізовані агропідприємства.

Спробувала. І виграла!

«А наші сірники кращі»

І в селі Жадень Дубровицького району, що у справжнісінькій поліській глибинці, неподалік кордону з Білоруссю, живуть шанувальники «Голосу України», які викроюють копійку із сімейного бюджету на передплату газети. Як, скажімо, працівниця ферми місцевого господарства Анюта Легка. Ось уже п'ятий рік вона передплачує видання Верховної Ради. А в цьогорічному розіграші заохочувальних призів, який редакція двічі на рік проводить серед своїх передплатників, жінка виграла ящик сірників, що їх люб'язно надали спонсори нашої газети — колектив першої і поки що єдиної в Україні Рівненської сірникової фабрики. А її директор Всеволод Наумчук зголосився сам вручити приз нашій читачці, отож і побував у цьому віддаленому, але дуже гарному й затишному поліському селі.

(Закінчення на 12-й стор.)

Наш передплатник завжди у виграші

▪ У Севастополі через прорив каналізаційного колектора щогодини в море скидається близько 800 куб. м. стічних вод.

▪ На Луцькому автозаводі зібрано перші технологічні зразки автомобілів ВАЗ-21093.

▪ Через порушення в роботі зупинено один із двох турбогенераторів на 3-му енергоблоці Чорнобильської АЕС.

P. S.

У номер

■ Київ

Голосування — на Благовіщення

Програма діяльності уряду України надійшла в п'ятницю до Верховної Ради.

У програмі враховано зауваження та пропозиції парламентських комітетів і фракцій, окремих народних депутатів.

Уряд очікує, що внаслідок проведення намічених програмою реформ зростання реальних доходів населення збільшиться в 1,3—1,4 разу, прогнозують поступове підвищення мінімального рівня трудових пенсій до рівня прожиткового мінімуму. Уряд планує сповна погасити заборгованість у зарплаті та соціальних виплатах.

Як очікується, 6 квітня відбудеться обговорення програми в сесійній залі Верховної Ради, а 7 квітня —голосування депутатів.

«Собор» за соборність демократії

Прес-служба Української народної партії «Собор» оприлюднила заяву, в якій стверджується: останнім часом за сприяння деяких офіційних осіб у низці державних ЗМІ розгорнулася цілеспрямована кампанія проти народного депутата, голови Української правничої фундації Сергія Головатого.

«Собор» не може не пов'язувати цього з принциповою позицією Сергія Головатого щодо неконституційності призначеного на 16 квітня референдуму за народною ініціативою.

Особливе роздратування в «батьків» референдуму викликає те, що точку зору С. Головатого підтримали провідні європейські експерти-правники, автори проекту висновків Венеціанської комісії Ради Європи.

Ліві об'єднуються неформально. І не для опозиції

З ініціативи фракції КПУ в парламенті створюється неформальне об'єднання лівих депутатів, до якого можуть увійти близько 150 депутатів. Про це в інтерв'ю агентству УНІАН повідомив один з керівників депутатської групи «Солідарність», лідер Селянської партії України Сергій Довгань. За його словами, комуністи запропонували увійти до об'єднання лівих депутатів представникам Селянської, Соціалістичної та Прогресивної соціалістичної партії України.

Про створення у Верховній Раді такого об'єднання може бути заявлено вже наприкінці березня.

С. Довгань наголосив, що таке депутатське об'єднання створюється для підтримки законодавчих ініціатив, які спрямовуватимуться на захист трудящих та забезпечення соціальної справедливості. Водночас, зазначив він, у проекті положення про депутатське об'єднання немає норми про його опозиційність.

У суд на УТ-1

Фракція компартії у Верховній Раді готує подання до суду на перший канал Національного телебачення (УТ-1) у зв'язку з «грубою фальсифікацією» позиції компартії щодо ставлення до альтернативного референдуму.

Про це повідомив на прес-конференції у п'ятницю в Києві Петро Симоненко.

На думку лідера комуністів, у країні провадиться «офіційна антикомуністична політика, спрямована на розпалення протистояння між певними політичними силами».

■ Фотофакт

У Луганську невідомі поглумилися над пам'ятником воїнам 569-го Ворошиловградського армійського мінометного чотириорденоносного полку. З фігур і постаменту наполовину обдерли облицювальну мідь.

Фото Вадима ЛІСНОГО (ДІНАУ).

Варшавські відвертості і «ноу-хау»

(Початок на 1-й стор.).

Іван Степанович, коментуючи це, зазначив, що за ринкової економіки державне регулювання є також, але воно здійснюється в різних формах на управлінському і законодавчому рівнях. Скажімо, стимулювання випуску тієї чи іншої продукції, власного виробництва дуже розвинене в Польщі, тут вироблено чимало механізмів державного впливу на сфери ринку —у виробництві, торгівлі, ринку праці тощо. І ці механізми треба вивчити, щоб уміло застосовувати в нас. Адже інтегруючись в європейську спільноту, сказав Іван Плющ, де є проблема перевиробництва і ринків збуту продукції, треба вивчити «правила гри» на цих ринках, щоб знайти свою нішу. Витримати конкуренцію нині практично неможливо, і тих, хто «дихає в потилицю», тобто зайвих конкурентів, ніхто не бажає наживати. Тож роль держави, зокрема парламенту, полягає у створенні найоптимальнішого, найстабільнішого, найсприятливішого для здобуття такої ніші законодавства. Це і буде запорукою створення привабливого інвестиційного клімату, запровадження нових технологій. І навпаки, нестабільність законів відштовхує інвесторів, власників капіталу.

Треба сказати, що під час зустрічей з'ясувалося: Польща має у 15 разів більше інвестицій, ніж Україна. Мабуть, це і є коефіцієнт стабільності економічних умов, рівня ринкових перетворень.

Я запитала в пана Маршалка Сейму, до яких кроків не вдалися б, на його думку, в Польщі, якби починали реформи спочатку. Він посміхнувся і сказав:

— Ми робили б те саме, але рішучіше. Головна проблема — нерішучість у політиці.

Щоб з'ясувати, наскільки українські законодавці перейняті ринковими реформами, польські колеги цікавилися ефективністю роботи нашого парламенту, висловлювали занепокоєність недавньою парламентською кризою. Висловлювали сподівання, що нинішній більшості у Верховній Раді вдасться домогтися сталого конструктивного законотворчого процесу. У цьому контексті згадували і проблеми оголошеного референдуму. Голова Верховної Ради Іван Плющ пояснював колегам, що перетворення в парламенті відкрили нові можливості для плідної праці, а намір застосувати інструмент референдуму прискорив цей процес.

Українські законодавці з інтересом ознайомилися з механізмом взаємодії державної влади Польщі, організації роботи законодавчого органу зокрема. Цей процес набував розвитку в конституціях Польщі, що зазнавали змін. Останню Конституцію прийнято 25 травня 1997 року за результатами референдуму, але спочатку Сейм і Сенат на спільному засіданні ухвалили конституційний проект. Парламент має дві палати. Сейм — це 460 послів, Сенат — 100 сенаторів. За словами Маршалка Сейму Мацека Плажинського, це оптимальний варіант для Польщі. Бюджет Сейму — 283 мільйони злотих. Це 70 мільйонів доларів. І в Польщі вважають, що це не забагато. Маршалок Сенату Аліція Гжесков'як, відповідаючи на моє запитання, висловилася так:

— Головне, щоб суспільство відчувало: законодавці ефективно працюють для народу. І не важливо, скільки то коштує.

Чи задовольняє поляків і державних чільників Конституція Республіки Польща? Кажуть, у Варшаві був намір перейменувати площу Конституції на площу Рейгана. Чи це не жарт, запитала я в Маршалка Сейму Мацека Плажинського. «Спочатку справді була така думка, котра згодом перетворилася в жарт, — заявив він. — Бо ця назва площі асоціювалася з конституцією тоталітарної держави. Тепер ми на шляху демократії. Але вирішили не чіпати площу Конституції, а жити за новим основним законом і асоціювати назву площі саме з ним».

А намір «рейганізувати» площу свідчить про політичні пріоритети Польщі як члена НАТО. Крім того, вона має стратегічних партнерів — Німеччину і Францію. Проте не є меншовартісною і так звана східна політика, що передусім стосується України.

Підбиваючи підсумки зустрічей з польською владою, Голова Верховної Ради України Іван Плющ сказав:

— Я ще раз пересвідчився, що державна влада Польщі має добру волю, що її чільники, впливові політики готові поширювати свій досвід, консультувати, надавати всіляку допомогу в уніфікації законодавчої бази. Пересвідчився, що велика європейська держава Польща глибоко розуміє: наші взаємовигідні відносини багато в чому визначатимуть загальноєвропейський клімат, що кореспондується зі станом безпеки в цьому регіоні.

Така прихильність польської влади до нашої держави —результат не тільки дипломатичних відносин, що склалися останнім часом. Про це ми говорили з Надзвичайним і Повноважним Послом України в Польській Республіці Дмитром Павличком. Попри суперечності серед політичних сил Польщі стосовно різних кроків уряду чи Президента, ставлення до України в них одне: цілковита підтримка на шляху демократизації і ринкових перетворень. У Польщі є чимале коло політиків, які завжди захищають інтереси українців у цій державі, сповідують взаємовигідне співробітництво з Україною. І такі відносини закріпилися протягом року, відколи я став послом у Польщі, а народилися вони, коли набрала сили «Солідарність» і народився Рух. Це Яцек Куронь, член парламенту Польщі, один з найвидатніших діячів «Солідарності». Він вважає, що вступ Польщі до НАТО — дуже важлива подія, водночас її контакти і порозуміння з Україною має таке саме, якщо не більше, значення. Він це постійно підкреслює і робить для зміцнення таких зв'язків усе можливе. Досить сказати, що Яцек Куронь за рейтингами в Польщі поступається лише Александру Квасьневському. Інший проукраїнськи налаштований політик, тепер він член парламенту, був першим прем'єром незалежної Польщі, пан Мазовецький. Серед наших друзів пан Броніслав Геремек, міністр закордонних справ, який, як і я, свого часу очолював комісію у закордонних справах, це і Лешек Бальцерович, який перед поїздкою до Києва був у Євросоюзі і вів переговори, щоб ЄС став на допомогу Україні. Переконаний, Польща завдяки спільним зусиллям може стати нашим адвокатом на Заході. А нам треба сміливіше йти до Європи, заявляючи про себе реформами.

Проте між нашими державами, звичайно, є проблеми, які обговорювалися під час візиту парламентської делегації. Це становище українців, які працюють у Польщі. Останнім часом, розповів Дмитро Павличко, майже півсотні українських громадян загинули в Польщі внаслідок кримінальних розборок і серед самих працівників, і в конфліктах з місцевими злодійськими авторитетами. Посольство України в Польщі намагається запобігти таким трагедіям. Утім, це можливо, на думку члена парламентської делегації народного депутата Ігоря Пилипчука, голови україно-польської парламентської групи, за умови законодавчого й урядового врегулювання проблеми. Бо цим становищем у Польщі користуються окремі кола і злочинні формування, які живуть із праці українців, обдирають наших земляків. А ще, каже Ігор Пилипчук, польська сторона вимагає за перевезення загиблих оплату. До мене зверталися чотири мої виборці, в сім'ях яких сталася така трагедія. І щоразу доводиться з труднощами вирішувати проблему.

Народний депутат Сергій Шевчук, заступник голови україно-польської парламентської групи, розповів, що польські власті, з одного боку, негативно ставляться до нелегальних робітників, а з другого — дуже цінують за працьовитість і високу кваліфікацію. Тепер польський уряд серйозно думає, щоб прийняти рішення, погодивши його з Європейським союзом, офіційно запрошувати українських працівників на роботу. І не лише на чорну, а й на кваліфіковану: лікарів, учителів, фізиків, інших фахівців. Є навіть проект ухвали уряду. Цих людей буде захищено.

У ході візиту, безперечно, обговорювали проблеми прикордонного співробітництва щодо візового режиму, екстрадиції злочинців (останнім часом Польща видала Україні 60 злочинців, а Україна Польщі — осіб, яких розшукували по лінії Інтерполу). Йшлося і про введення пільг для регіону Бугу, залучення польських інвестицій.

На Балканах занадто мало географії і занадто багато політики

Таку тезу висловив у своєму виступі Голова Верховної Ради України Іван Плющ під час зустрічі голів парламентів країн — членів Центральноєвропейської ініціативи. Засідання ЦЄІ було присвячене темі «Пакт стабільності для Південно-Східної Європи». Голова українського парламенту розповів присутнім колегам із 16 законодавчих органів, що беруть участь у ЦЄІ, про внесок України для подолання наслідків гуманітарної катастрофи на Балканах. Без миру в цьому регіоні неможлива стабільність і безпека Європи.

Українські військові у складі миротворчих сил КФОР беруть активну участь у подоланні наслідків конфлікту в Косово. Наша держава матеріально допомагає біженцям в Албанії та Македонії, громадянам Союзної Республіки Югославія. У виступі йшлося також про кроки парламенту з проблем законодавчого врегулювання і державної політики взагалі стосовно захисту національних меншин. Голова Верховної Ради України Іван Плющ виступив з ініціативою зі створення в Україні центру ОБСЄ з етнічних досліджень. Це сприяло б вивченню позитивного досвіду України та можливості його використання у розв'язанні етнічних проблем Південно-Східної Європи, простору ОБСЄ в цілому. Було порушено також проблему економічного розвитку, відновлення судноплавства по Дунаю, розв'язання проблем транспортних коридорів регіональної співпраці.

У рамках ЦЄІ було обговорено тему «Хабарництво і боротьба з корупцією». Керівники парламентів країн ЦЄІ наголошували, що моральний стан суспільства залежить великою мірою від морального стану влади. В цьому ж контексті пролунав виступ і глави українського парламенту Івана Плюща. Він зазначив, що корупція і організована злочинність підривають авторитет демократичних інститутів держави, дискредитують їхню діяльність, загрожують процесам реформування економіки. І Україна прагне на законодавчому рівні створити такі умови для подолання цих небезпечних явищ.

Як конкретний приклад співпраці з різними країнами Іван Степанович навів зустріч, що недавно відбулася у Львові між поліцією і міліцією України, Австрії, Білорусі, Італії, Молдови, Румунії, Польщі, Словаччини, США, Угорщини та Чехії. Україна також виступила з ініціативою про створення в Польщі на базі міжнародного центру спеціальної підготовки поліції у місті Легіоново інформаційно-аналітичної бази з проблем боротьби з організованою злочинністю.

У рамках зустрічей голів парламентів країн—членів Центральноєвропейської ініціативи Голова Верховної Ради України провів двосторонні переговори з Головою Палати представників Державного Собору Республіки Хорватія Златко Томчичем та Головою Палати Жупаній Державного Собору Республіки Хорватія Катіцею Іваншевич; з Головою Палати депутатів Італійської Республіки Лучано Віоланте; з Головою Національної Ради Австрійської Республіки Хайнцом Фішером.

Делегації, що брали участь у засіданнях ЦЄІ, відвідали Гданськ.

Світлана ПИСАРЕНКО.
Київ—Варшава—Київ.
Фото автора.

Про форму бюлетеня для голосування з кожного питання, винесеного на всеукраїнський референдум за народною ініціативою 16 квітня 2000 року

Постанова Центральної виборчої комісії м. Київ, 23 березня 2000 року №40

Відповідно до частин першої, другої, п'ятої статті 36 Закону України «Про всеукраїнський та місцеві референдуми», статей 11, 12, пункту 8 статті 15 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», статей 2 і 3 Указу Президента України від 15 січня 2000 року «Про проголошення всеукраїнського референдуму за народною ініціативою» Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Встановити форму бюлетеня для голосування з кожного питання, винесеного на всеукраїнський референдум за народною ініціативою 16 квітня 2000 року (додатки 1—6).

2. Встановити, що бюлетені для голосування виготовляються на папері білого кольору форматом А5 (148 х 210 мм).

3. Комісії Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським комісіям з всеукраїнського референдуму забезпечити виготовлення бюлетенів для голосування при проведенні всеукраїнського референдуму за народною ініціативою 16 квітня 2000 року за встановленою формою відповідно до кількості громадян України, включених до списків громадян, які мають право брати участь у всеукраїнському референдумі, з урахуванням встановленого цією постановою резерву.

4. Встановити резерв бюлетенів для голосування обсягом 2 відсотки від кількості громадян України, включених до списків громадян, які мають право брати участь у всеукраїнському референдумі.

5. Цю постанову надіслати комісії Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським комісіям з всеукраїнського референдуму.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.

Додаток 1 *148x210 мм*

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ РЕФЕРЕНДУМ ЗА НАРОДНОЮ ІНІЦІАТИВОЮ 16 КВІТНЯ 2000 РОКУ

БЮЛЕТЕНЬ ДЛЯ ГОЛОСУВАННЯ

Зміст питання:

"Чи висловлюєтеся Ви за недовіру Верховній Раді України XIV скликання і внесення у зв'язку з цим доповнення до частини другої статті 90 Конституції України такого змісту:

"а також у разі висловлення недовіри Верховній Раді України на всеукраїнському референдумі, що дає підстави Президентові України для розпуску Верховної Ради України?"

Порядок заповнення бюлетеня:

у разі позитивної відповіді викресліть слово "Ні", а в разі негативної відповіді викресліть слово "Так"

| Так | Ні |

Додаток 2 *148x210 мм*

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ РЕФЕРЕНДУМ ЗА НАРОДНОЮ ІНІЦІАТИВОЮ 16 КВІТНЯ 2000 РОКУ

БЮЛЕТЕНЬ ДЛЯ ГОЛОСУВАННЯ

Зміст питання:

"Чи підтримуєте Ви пропозиції про доповнення статті 90 Конституції України новою третьою частиною такого змісту:

"Президент України може також достроково припинити повноваження Верховної Ради України, якщо Верховна Рада України протягом одного місяця не змогла сформувати постійно діючу парламентську більшість або у разі незатвердження нею протягом трьох місяців підготовленого і поданого в установленому порядку Кабінетом Міністрів України Державного бюджету України",

яка б установлювала додаткові підстави для розпуску Президентом України Верховної Ради України, та відповідне доповнення пункту 8 частини першої статті 106 Конституції України словами:

"та в інших випадках, передбачених Конституцією України?"

Порядок заповнення бюлетеня:

у разі позитивної відповіді викресліть слово "Ні", а в разі негативної відповіді викресліть слово "Так"

| Так | Ні |

Додаток 3 *148x210 мм*

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ РЕФЕРЕНДУМ ЗА НАРОДНОЮ ІНІЦІАТИВОЮ 16 КВІТНЯ 2000 РОКУ

БЮЛЕТЕНЬ ДЛЯ ГОЛОСУВАННЯ

Зміст питання:

"Чи згодні Ви з необхідністю обмеження депутатської недоторканності народних депутатів України і вилученням у зв'язку з цим частини третьої статті 80 Конституції України:

"Народні депутати України не можуть бути без згоди Верховної Ради України притягнені до кримінальної відповідальності, затримані чи заарештовані?"

Порядок заповнення бюлетеня:

у разі позитивної відповіді викресліть слово "Ні", а в разі негативної відповіді викресліть слово "Так"

| Так | Ні |

Додаток 4 *148x210 мм*

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ РЕФЕРЕНДУМ ЗА НАРОДНОЮ ІНІЦІАТИВОЮ 16 КВІТНЯ 2000 РОКУ

БЮЛЕТЕНЬ ДЛЯ ГОЛОСУВАННЯ

Зміст питання:

"Чи згодні Ви із зменшенням загальної кількості народних депутатів України з 450 до 300 і пов'язаною з цим заміною у частині першій статті 76 Конституції України слів "чотириста п'ятдесят" на слово "триста", а також внесенням відповідних змін до виборчого законодавства?"

Порядок заповнення бюлетеня:

у разі позитивної відповіді викресліть слово "Ні", а в разі негативної відповіді викресліть слово "Так"

| Так | Ні |

Додаток 5 *148x210 мм*

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ РЕФЕРЕНДУМ ЗА НАРОДНОЮ ІНІЦІАТИВОЮ 16 квітня 2000 року

БЮЛЕТЕНЬ ДЛЯ ГОЛОСУВАННЯ

Зміст питання:

"Чи підтримуєте Ви необхідність формування двопалатного парламенту в Україні, одна з палат якого представляла б інтереси регіонів України і сприяла б їх реалізації, та внесення відповідних змін до Конституції України і виборчого законодавства?"

Порядок заповнення бюлетеня:

у разі позитивної відповіді викресліть слово "Ні", а в разі негативної відповіді викресліть слово "Так"

| Так | Ні |

Додаток 6 *148x210 мм*

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ РЕФЕРЕНДУМ ЗА НАРОДНОЮ ІНІЦІАТИВОЮ 16 квітня 2000 року

БЮЛЕТЕНЬ ДЛЯ ГОЛОСУВАННЯ

Зміст питання:

"Чи згодні Ви з тим, що Конституція України має прийматися всеукраїнським референдумом?"

Порядок заповнення бюлетеня:

у разі позитивної відповіді викресліть слово "Ні", а в разі негативної відповіді викресліть слово "Так"

| Так | Ні |

Секретар Центральної виборчої комісії Я. ДАВИДОВИЧ.

Про проведення парламентських слухань про становище молоді в Україні

Постанова Верховної Ради України

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Провести відповідно до вимог Декларації про загальні засади державної молодіжної політики в Україні парламентські слухання про становище молоді в Україні в червні 2000 року в залі сесійних засідань Верховної Ради України.

2. Кабінету Міністрів України до 1 травня 2000 року підготувати щорічну доповідь Верховній Раді України і Президенту України про становище молоді в Україні.

3. Комітету Верховної Ради України з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту і туризму запросити для участі в парламентських слуханнях представників органів державної виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, представників молодіжних та дитячих громадських організацій, здійснити організаційне забезпечення проведення слухань.

4. Управлінню справами Верховної Ради України внести пропозиції і здійснити матеріально-технічне забезпечення проведення парламентських слухань.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
16 березня 2000 року.
№ 1568-III.

Щоб не переплутати «так» і «ні»

Хроніка. Факти. Події

■ Мінськ

Заарештували і журналістів, і спостерігачів

Білоруська асоціація журналістів зажадала відправити у відставку міністра внутрішніх справ країни — за грубе ставлення його підлеглих до кореспондентів, які виконували свої службові обов'язки. Днями в Мінську сили безпеки розігнали демонстрацію опозиції, присвячену черговій річниці створення незалежної білоруської держави. Було затримано кількасот учасників акції, 28 журналістів, а також спостерігачів із правозахисних організацій та від ОБСЄ, депутата польського парламенту. Глава асоціації журналістів Жанна Литвина заявила про намір подати до суду на співробітників правоохоронних органів, які допустили грубе ставлення до представників преси та спостерігачів.

■ Багдад

Вибори — однопартійні

Учора в Іраку відбулися парламентські вибори. На 220 депутатських місць претендували близько 500 кандидатів. Серед них — старший син Саддама Хусейна Удай, який уперше заявив про себе на політичній ниві. Більшість із кандидатів представляли єдину партію Іраку — Баас.

■ Кабул

Лідерові опозиції вдалося втекти

Адміністрація руху Талібан в Афганістані повідомила, що відомий лідер опозиції Ісмаїл Хан утік з в'язниці в місті Кандагар. За його спіймання таліби обіцяють велику винагороду. Ісмаїл Хан був одним із легендарних командирів періоду війни з радянськими військами. Згодом він став губернатором північної провінції Герат. Ісмаїл Хан воював також із талібами, але три роки тому його взяли у полон.

■ Степанакерт

Терористи виявилися балакучими

Заарештовано осіб, підозрюваних у вчиненні замаху на президента невизнаної Нагірно-Карабаської республіки Аркадія Гукасяна. За даними слідства, безпосередніх виконавців було двоє. Терористи визнали свою провину і дали показання. На початку тижня автомобіль Гукасяна обстріляли в центрі Степанакерта. Президента Нагірного Карабаху, його водія та охоронця було поранено.

■ Лос-Анджелес

Краса по-американському

Найкращим фільмом 1999 року американська Академія кіномистецтва визнала фільм «Краса по-американському». «Оскарів» було вручено також двом продюсерам цієї стрічки і виконавцеві головної ролі Кевіну Спейсі. «Краса по-американському» — уїдлива сатира на життя у провінційному містечку. Нинішній «Оскар» відзначався великою кількістю імен, мало відомих європейській публіці. А от призи за найгірші ролі, зіграні минулого року, було присуджено напередодні «оскарівської» церемонії саме визнаним зіркам — Мадонні й Сильвестрові Сталлоне. З осіб широковідомих «Оскара», але не справжнього, а трофейного, і не 26 березня, а за два дні перед тим отримала топ-модель Сінді Кроуфорд за найкасовіші відеозаписи з шейпінгу. Ото вже в кого можна повчитися, як зробити із себе красуню по-американському.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

У Росії відбулися вибори Путіна

Мрії збуваються?

(Початок на 1-й стор.)

Офіційні підсумки виборів буде підбито 6 квітня, а вже через місяць після їх оголошення відбудеться інавгурація нового президента РФ. Сам Володимир Путін, коментуючи президентські вибори, заявив, що «перемога в першому турі — це величезний аванс довіри з боку російських виборців». Володимир Путін переміг навіть у тих регіонах Росії, які традиційно вважали вотчиною комуністів — південь Сибіру, Тюмень, Ставрополля, Краснодар. За нього проголосували й усі російські мегаполіси. Особливий успіх його чекав у рідному Санкт-Петербурзі — за В. Путіна там віддали голоси більш як 60 відсотків виборців.

Суперники Путіна по-різному коментують підсумки виборів. Так, за словами Геннадія Зюганова, лише після того, як спостерігачі-комуністи представлять до його штабу копії протоколів, він погодиться з результатами голосування.

Лідер «Яблока» Григорій Явлінський зізнався, що цілком задоволений третім місцем. Деякі експерти припускають, що його кандидатура може розглядатися новим президентом на прем'єр-міністра уряду Росії. Однак сам Путін вважає, що «всі, кого запросять на роботу до виконавчої влади, мають мислити однаково», а «ті, хто більше перейматиметься своїм політичним іміджем, не працюватимуть у новому уряді».

Лідери й ЗМІ зарубіжних країн активно коментують президентські вибори в Росії. Держсекретар США Мадлен Олбрайт заявила, що Сполученим Штатам зрозумілі бажання росіян навести в країні порядок. Але якими методами цей порядок наводититимуть у Росії, для американської «залізної» леді поки що не зрозуміло. Першою серйозною перевіркою, на думку американських газет, буде ставлення нового президента Росії до так званих олігархів.

У понеділок о 9 ранку традиційно Путін провів екстрене засідання уряду, на якому члени кабінету міністрів обговорили свої майбутні плани. Після засідання міністр закордонних справ Ігор Іванов заявив: «У зв'язку з обранням нового президента Росії буде внесено зміни в зовнішню політику країни». Минулого тижня у Москві проведено засідання Ради безпеки РФ, на якому прийнято нову стратегію зовнішньої політики Росії. Поки що цей документ закритий, але поінформовані джерела з кремлівської адміністрації підкреслюють: Росія намагатиметься активніше будувати свої відносини з найближчими сусідами, насамперед із Білоруссю, Україною та Казахстаном. Як пишуть російські політики, з обранням Путіна президентом Росії енергетична халява для України закінчиться.

Світлана ФІЛІМОНОВА.

Москва.

А хіба він не був президентом?..

Чи цікавляться пересічні українські громадяни президентськими виборами в Росії? Щоб відповісти на це запитання, «ГУ» провів бліц-опитування.

Світлана Б., 42 роки, працівник дитячого садка:

— Вибори в Росії? А кого обирали? Президента? Щось чула, але взагалі-то ми весь вечір дивилися відик і новин не слухали. Обрали Путіна? А хіба він не був президентом? Дивно.

Ірина П., 25 років, домогосподарка:

— Я думала, що за Путіна проголосує більше. Напевно, погано попрацювала його команда. Але такий результат — теж непогано. Головне, Зюганов не переміг. Я теж голосувала б за Путіна. Він все ж таки людина стабільна, хоч щось робить. Відносно наслідків для України?.. А хто з цих кандидатів узагалі може бути хороший для України? Рано чи пізно вони до нас доберуться. Та ми не здамося. Хоча... Що нам ще залишилося здавати?

Сергій Г., 30 років, бухгалтер-економіст:

— Здається, Зюганов — перший, Явлінський — другий, а третій — Путін. Путін переміг? Ну, до цього все йшло. Сумніваюся, що щось зміниться у наших відносинах. Адже вони тепер теж з НАТО дружать, а Україна їм не потрібна. Що потрібне? Капіталовкладення. А у нас грошей немає.

Олена К., 35 років, медсестра:

— Ох, нашим повчитися б у росіян, як робити один тур і не мучити людей. До речі, дуже симпатичний чоловік цей Путін. Мені так здається: якщо його поставив Єльцин, то Україні нічого не загрожує, будемо жити, як і раніше. Як? Добре. А що нам з Росією ділити? Зі своїми президентами розібратися б, а Росії, поки вона воює, точно не до України. А виграють війну в Чечні, підуть ще з кимось воювати. Вони без цього не можуть...

Григорій О., 67 років, пенсіонер:

— У цьому разі Росія цілком передбачувана. Мав перемогти Путін, він і переміг. Я гадаю, що Путін поведе жорсткішу політику відносно України. А що ж до росіян, то незабаром вони з ностальгією згадуватимуть про непередбачуваного Єльцина.

Наталія Іванівна, 78 років, пенсіонерка:

— Цілком правильний вибір. По-перше, молодий, по-друге, не зв'язаний із комуністами — і підуть із політики всі ці старі на кшталт Примакова. Покаже зуби Америці: не будуть Клінтон з Мадленою лізти в усі дірки. А нам, напевно, доведеться за все платити. Але від цього відносини стануть чесніші. Думаю, Путін нам подачки не даватиме.

Розпитували **Яна СТАДІЛЬНА, Наталія ФІЛІПЧУК.**

Беріть, поки дають...

На жаль, такого гіркого висновку можна дійти, ознайомившись з остаточним рішенням, ухваленим на німецько-американських переговорах, які завершилися минулого четверга у Берліні, щодо відшкодування колишнім примусовим працівникам. Подолано останні неузгодження, і єдиним нерозв'язаним питанням лишається правова безпека німецьких фірм з боку американських судів. Але і воно буде закрито наступного тижня у Вашингтоні. Рішення щодо компенсацій передано до бундестагу, який має затвердити його до літніх парламентських канікул. Можна припустити, що перші виплати буде зроблено вже до кінця року.

Отже, до чого ж прийшла німецько-американська група, яка займалася проблемою компенсацій? Із 10 мільярдів марок, обіцяних «остарбайтерам», 1 мільярд призначено на відшкодування майнових збитків американським євреям. 700 мільйонів марок нададуть Фондові майбутнього, який створюють у США для вивчення і подальшого розслідування трагедії Голокосту і пов'язаних з нею порушень прав людини під час другої світової війни. 200 мільйонів підуть на утримання фондів «Взаєморозуміння і примирення». Близько одного мільйона ще живих жертв націонал-соціалізму (таку цифру називає німецька статистика. — **Авт.**) мають одержати 8,25 млрд. німецьких марок із фондів уряду та індустрії. Щоб виплатити цю суму, не вистачає ще 150 мільйонів марок. Але міністр фінансів Стюарт Айзенштатт, який очолював на переговорах американську делегацію, пообіцяв, що 100 млн. марок пожертвують швейцарські банки. Решту 50 млн. німецька сторона розраховує одержати за рахунок відсотків від грошей, уже внесених у фонд підприємств.

Такого результату сторони могли досягти набагато раніше — під час попередніх переговорів у Вашингтоні. Тоді представники союзів жертв нацизму Польщі, Чехії, Росії, України та Білорусі заявили протест з приводу низької суми компенсацій, які отримають колишні примусові працівники із цих країн. Найдовше опиралися поляки, вимагаючи збільшити суму з 8,25 млрд. марок хоча б до 9 млрд. Але, судячи з результатів переговорів, східноєвропейським країнам не вдалося повністю відстояти інтереси своїх громадян, яких примусово вивезли під час війни до нацистської Німеччини і які безоплатно працювали на її промисловість та сільське господарство. Рішення не змінили. І те, що представники союзів жертв нацизму зрештою погодилися на умови американської і німецької сторін, засвідчує: сильні цього не надто рахуються з найбільш постраждалими у цій історії країнами. Адже навіть багато хто з німців вважає, що сума для виплати мізерна. А деякі газети, зокрема «Франкфуртер рундшау», відверто пишуть про тиск на країни Східної Європи з боку Стюарта Айзенштатта, графа Отто Ламбсдорфа, уповноваженого канцлера з проблем компенсацій.

До речі, граф Ламбсдорф уже давно прийняв рішення: «Або ви берете запропоновану для виплат «остарбайтерам» суму, або не одержите нічого». Вочевидь, у представників фондів «Взаєморозуміння і примирення» справді не залишалося іншого виходу, як погодитися. Тепер колишнім «остарбайтерам» треба очікувати бодай маленьких виплат.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

Велосипед уже винайшли

Перевірені європейські законодавчі норми розвиненого ринкового та соціально захищеного суспільства запозичують і колишні соціалістичні країни

До розгляду у Верховній Раді готується новий проект «Концепції правової реформи в Україні». Його запропонувала авторська група, в складі якої знані правники — народні депутати Сергій Пересунько, Роман Безсмертний, Роман Зварич та Віктор Шишкін, директор Інституту світової економіки і міжнародних відносин Юрій Пахомов. Проект відразу привернув увагу парламентських фахівців своєю новизною і конструктивізмом. Особливо запропонованим механізмом здійснення реформи з допомогою Національного законотворчого центру. На цю тему наш кореспондент розмовляє з народним депутатом України Сергієм ПЕРЕСУНЬКОМ, який координував роботу авторів концепції, а нині очолив організаційний комітет зі створення національного законотворчого центру.

— Замість вступу хотів би нагадати золоті слова Арістотеля: «Благополуччя держави залежить від законів». Пригадаємо, як звід законів «Руська правда» Ярослава Мудрого дав потужний поштовх соціально-економічному розвитку Київської Русі як держави. Наполеон Бонапарт, замінивши віджилі закони оновленими правовими кодексами, добився того, що Франція впродовж трьох років стала й економічно, й суспільно наймогутнішою в Європі...

А тепер скажіть, хіба це нормально, що й на десятому році державності у нас залишаються чинними деякі закони часів УРСР? Зокрема, Кримінальний і Цивільний кодекси 1963 року, чимало процесуальних законодавчих актів. До того ж після здобуття суверенітету і початку ринкових перетворень перестали діяти або увійшли в суперечність з дійсністю сотні й тисячі підзаконних норм, якими регулювалися всі сфери суспільного життя. На початку державності виник, по суті, правовий вакуум. Уникнути цього можна було б лише створивши правові засади оновлюваного суспільства...

— Можливо, дався взнаки пошук свого власного, суто національного шляху розвитку, в тому числі й у правовій галузі? Останнім часом, як відомо, де далі гучніші заклики такого змісту з усіх трибун...

— Тут, мені здається, криється небезпека нашого тупцювання на місці, а то й відступу назад, якщо піддамося на «наживку». Оскільки досвіду власної державності у нас мізер, то стільки само шансів знайти «власний шлях». Це — по-перше. А по-друге, глобалізація соціально-економічних і суспільно-правових відносин, мабуть, більше спонукає до оволодіння досвідом тих, кому історією вже судилося проходити наш шлях або, як говорять політики й економісти, — перехідний період. Чи треба винаходити велосипед в адаптуванні правової системи до ринкових принципів господарювання, якщо ми остаточно обрали їх? Велосипед уже є! Ось елементарний приклад. Сьогодні можна проїхати автомобілем від Луганська до Лісабона через десять країн, користуючись однаковими правилами. Зручно? Так. Вигідно? Так. А чому? Бо діє єдиний для всіх десятьох країн закон —правила дорожнього руху. То чому на такі правила ми згодні в дорожньому русі, а мусимо шукати якихось особливих «національних» в інших сферах суспільно-правових відносин?

Власне, копіювання і узгодження (адаптація) законодавства розвинених країн визначаються нині в світі як один з найефективніших і швидкодіючих різновидів економічного й суспільного поступу.

— Перевірені європейські законодавчі норми розвиненого ринкового та соціально захищеного суспільства запозичують і колишні соціалістичні країни, навіть пострадянські республіки. Згадаймо Польщу, Естонію, Латвію та Литву. Не кажучи вже про Словацьку Республіку...

— А я якраз хотів би наголосити на ній. Це яскравий приклад цілеспрямованої діяльності держави з реформування власного законодавства й прискорення інтеграції в Європу. Словаччина творить свою правову базу навіть не на досвіді якоїсь окремої країни, а з системи правових норм Європейського союзу — так званої «Білої книги». Словацька Республіка прийняла окрему Національну програму пристосування свого правового порядку до права ЄС. Урядом відстежуються 1100 загальноєвропейських норм. Із них уже близько сорока відсотків стали основою словацького законодавства.

— Розумію так, що підготовлений вашим авторським колективом проект концепції різниться від попередніх саме тим, що «не латає дірок на старій свиті», а дає викрійку для пошиття добротного сучасного костюма. Та ще й підкаже, як його пошити, як за ним доглядати...

— Без реорганізації порядку підготовки і прийняття законів тут не обійтись. Бо навіть ідеальна Верховна Рада і найсприятливіші зовнішні чинники істотно не прискорять і не поліпшать якості законодавчої роботи за нинішніх умов. Треба міняти технологію, що й пропонує наш проект концепції правової реформи. Перший обов'язковий крок тут —створення Національного законотворчого центру. Його головна функція: об'єднати зусилля фахівців —правників, учених, урядовців, щоб організувати систему підготовки законопроектів. Структура центру має відповідати напрямам проведення реформи. Окремі творчі групи координують цілісність розробки кодексу й законів у певній галузі. Щоб прискорити справу і виконати її добротно, доведеться забезпечити перегляд базових законодавчих актів провідних країн, які адаптовано до вимог сучасної економіки. Прийнятні правові норми, з врахуванням наших національних особливостей, і повинні стати основою нових українських законів...

— Тобто замість словацької національної законодавчої програми, яку відстежує уряд, пропонується окрема структура?

— Автори проекту зійшлися на думці, що так буде краще. З минулого, та й із сьогоденної практики дійшли висновку: за умов жорсткої кризи нашому урядові, заклопотаному повсякденними справами, не до правової реформи...

— Методологічні засади також зазнають змін?

— Само собою. В цьому питанні доведеться сповна користуватися досвідом демократично розвинених країн. Останніми роками в них намітилась тенденція до класифікації законодавства, що обумовлено великою кількістю правових актів. Ними користуватися складно навіть за високого рівня комп'ютеризації процесу. Нам це слід враховувати і вести підготовку законопроектів через кодексацію. Ми прорахували, що усі напрями суспільного життя, державні правила, економіку можна систематизувати в 60 кодексів. Їх створення може стати з боку України прикладом вдалого вирішення цієї проблеми. Всі проекти кодексів і законів співставлятимуться, узгоджуватимуться між собою. У них не повинно бути суперечностей і взаємовиключень. За певної готовності такі проекти намічається одночасно подати до Верховної Ради. Разом з відповідними поправками до Конституції України. Під час їх прийняття, сподіваємося, конструктивно спрацює парламентська більшість. Введення в дію пропонується через рік після схвалення. А до того слід провести загальнодержавне ознайомлення з новими кодексами й законами. Тут безмежне поле діяльності для службовців виконавчих структур, для народних депутатів усіх рівнів, для засобів масової інформації.

Розмову вів
Микола ХОЦЬКИЙ.

Важка плата регіону за вугільну ренту

Напевно, в Україні з часом виникне необхідність створити окрему державну установу для докладного вивчення умов та потреб поступово «згасаючих» вугільних регіонів. Державної компанії «Укрвуглереструктуризація» вже недостатньо

Дотепер органи місцевого самоврядування залишалися сам на сам із «вугільними» проблемами. Бажання повоєнної влади СРСР освоїти якомога швидше західноукраїнські землі, заселивши їх пролетаріатом, призвело до непродуманої розбудови Львівсько-Волинського вугільного басейну. А це спричинило, в свою чергу, надмірне техногенне навантаження. На 62 квадратних кілометрах Червоноградського вугільного регіону (Львівська область) ще донедавна працювали на повну потужність 12 шахт та одна з найбільших у Європі збагачувальних фабрик — Червоноградська Центральна. Плоди таких «стахановських» темпів освоєння природних ресурсів довелося пожинати вже новій Україні.

Як твердять місцеві лікарі-стоматологи, перші прояви дивної зубної хвороби у місцевих дітей та підлітків почали фіксувати десь із 1989 року. А вже через шість років розм'якшення та поступове знищення зубної емалі у дітей шахтарського містечка Соснівки набуло ознак епідемії. Місцева влада забила на сполох. За останніми даними, в регіоні загалом зареєстровано 4683 малолітніх хворих.

Центр надр України (Київ) та лабораторія Інституту геології хімії горючих корисних копалин НАН України підтвердили: основна причина появи і подальшого прогресування хвороби криється в значному погіршенні техногенно-екологічної ситуації. Претензії — до Міністерства вугільної промисловості, оскільки йдеться про потрапляння високозабруднених дренажних вод фільтрату відстійників Центральної збагачувальної фабрики у ґрунти та поверхневі води. Тож на людей «полює» більш як 20 високотоксичних елементів (свинець, кадмій, цинк, ртуть). У регіоні також виявлено природну гідрохімічну аномалію — підвищений вміст у воді натрію, калію, літію, стронцію, брому та фтору й надзвичайно низький водночас вміст кальцію. Все це разом і спричинило, як вважають фахівці, масове захворювання дітей на гіпоплазію — ураження зубів.

Міська санепідемстанція відключила від побутового водопостачання населення Соснівки основного винуватця — міський водозабір: вміст фтору в питній воді Соснівки, згідно із проведеними дослідженнями, перевищував 4 міліграми на літр води. Відтоді і Червоноград, і Соснівка, і селище Гірник (стотисячне населення регіону) «сіли» на урізане водопостачання. Добовий об'єм дефіциту питної води нині становить 16 тисяч кубометрів.

Як відомо, де одна біда, там — інша. Внаслідок підземних виробок на території Червоноградського гірничопромислового регіону почала просідати земна поверхня. Найбільше постраждало селище Гірник. Пошкоджено інженерні мережі, будівлі та споруди, ґрунтовими водами затоплено значну територію індивідуального сектора. У містах-сателітах (Червонограді та Соснівці) протягом минулого року зафіксовано п'ять провалів земної поверхні (надалі така статистика зростатиме), лише один із них ліквідований. Підземні пустоти вже закритої та переданої на баланс компанії «Укрвуглереструктуризація» шахти № 1 «Червоноградська» є основною причиною провалів у водоканалізаційній системі Черновограда. Каналізаційні стоки з труб, які лопаються внаслідок ґрунтових зсувів, вимивають ґрунти, розширюючи «печери» до таких розмірів, що загрожують житловим будинкам.

Тим часом активність влади у вирішенні всіх цих питань зменшується в геометричній прогресії через віддаленість від західноукраїнського епіцентру з «поствугільним» синдромом. І якщо міжвідомча урядова комісія (створена для об'єктивного аналізу та вивчення ситуації в регіоні) спокійно реагує на аргументи місцевої влади і таки визнає існуючу ситуацію надзвичайною, то столиця, схоже, поступово призабула буквальне значення цього слова.

Урядовою міжвідомчою комісією затверджено перелік першочергових об'єктів, які потрібно спорудити для того, щоб швидко стабілізувати ситуацію в регіоні. Це, передусім, побудова комплексу споруд «альтернативного» Ванівського водозабору, який би постачав населення водою без загрозливих хімічних елементів, а також будівництво 4-ї черги водоочисних споруд (добова потужність — 15 тисяч кубометрів води). Кошторис будівництва життєво необхідного для регіону Ванівського водозабору становить 36,8 млн. грн., а вартість водоочисних споруд — 25,4 млн. Окрім того, на фінансування заходів для лікування та профілактики гіпоплазії треба ще 1 млн. 350 тис. грн.

Є розроблені та затверджені кошториси, є бажання міської влади поставити крапку у справі, яка «прославила» регіон. Є також постійні відрядження до Києва представників мерії, безкінечне листування з урядом, Мінфіном та Мінекономіки щодо потреби у коштах. І найголовніше — є (чи вже — були?) навіть відповідні урядові постанови. Але фінансування майже ніякого. За два роки виділили мізер — лише 300 тисяч гривень.

Не виконуються також показники державного бюджету, який передбачав 2 млн. 150 тис. грн. дотації обласному бюджету Львівщини. Власне — на гасіння «червоноградської проблеми». Минулого року про нашу трагедію писали практично всі загальнодержавні ЗМІ. Надзвичайна подія, коли у листопаді від тісняви в міському кінотеатрі загинули малолітні школярі, вразила та приголомшила всю країну. Інша трагедія, прихована від уваги народу, триває — без емоцій і непомітно для очей України. Найгірше те, що пояснювати, чим керується уряд під час визначення пріоритетів резервного фонду, доведеться не представникам влади, пенсіонерам чи бізнесменам. А —беззубим поколінням червоноградських та соснівських дітей.

Ігор ПИЛИПЧУК,
народний депутат України,
виборчий округ № 124.

Чому у шахтарських дітей болять зуби

У номер

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про проведення парламентських слухань у зв'язку з чотирнадцятою річницею Чорнобильської катастрофи

Верховна Рада України *постановляє:*

1. Провести 18 квітня 2000 року о 10 годині в залі засідань Верховної Ради України парламентські слухання у зв'язку з чотирнадцятою річницею Чорнобильської катастрофи.

2. Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи із залученням представників центральних та місцевих органів виконавчої влади, громадських організацій громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, здійснити необхідні заходи щодо організації парламентських слухань.

3. Управлінню міжпарламентських зв'язків Секретаріату Верховної Ради України запросити на парламентські слухання представників дипломатичного корпусу, які акредитовані в Україні.

4. Запропонувати Уряду України до 1 квітня 2000 року, за погодженням з Комітетом Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, розробити і затвердити план основних заходів у зв'язку з чотирнадцятою річницею Чорнобильської катастрофи.

5. Державному комітету інформаційної політики, телебачення і радіомовлення України за участю Прес-служби Секретаріату Верховної Ради України забезпечити пряму трансляцію парламентських слухань по першій програмі телебачення, першій програмі радіо та проводовій радіотрансляційній мережі.

6. Затвердити План основних заходів, які здійснюються на рівні Верховної Ради України, у зв'язку з чотирнадцятою річницею Чорнобильської катастрофи.

7. Звернутися до Прем'єр-міністра України з пропозицією про визначення Міністра України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи Дурдинця В. В. та Міністра фінансів України Мітюкова І. О. доповідачами від уряду України при проведенні парламентських слухань.

8. Управлінню справами Верховної Ради України здійснити:

фінансування видання інформаційного довідника щодо подолання наслідків Чорнобильської катастрофи та інших витрат, необхідних для реалізації Плану основних заходів, які здійснюються на рівні Верховної Ради України, у зв'язку з чотирнадцятою річницею Чорнобильської катастрофи;

організаційне забезпечення проведення з 17 по 21 квітня 2000 року виставки щодо подолання наслідків Чорнобильської катастрофи та інших заходів згідно із затвердженим Планом.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ.

м. Київ, 16 березня 2000 року.
№ 1569-III.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про внесення зміни до Постанови Верховної Ради України «Про звіт Тимчасової депутатської слідчої комісії по перевірці фактів фальсифікації окремих положень Декрету Кабінету Міністрів України «Про довірчі товариства» та контролю за виконанням пункту 3 Постанови Верховної Ради України від 6 липня 1995 року «Про проект Закону України про внесення змін і доповнень до Декрету Кабінету Міністрів України «Про довірчі товариства»

Верховна Рада України *постановляє:*

1. Пункт 4 Постанови Верховної Ради України від 31 жовтня 1996 року «Про звіт Тимчасової депутатської слідчої комісії по перевірці фактів фальсифікації окремих положень Декрету Кабінету Міністрів України «Про довірчі товариства» та контролю за виконанням пункту 3 Постанови Верховної Ради України від 6 липня 1995 року «Про проект Закону України про внесення змін і доповнень до Декрету Кабінету Міністрів України «Про довірчі товариства» викласти в такій редакції:

«4. До прийняття законодавчих актів України, якими буде визначено порядок відшкодування втрат, заподіяних громадянам України внаслідок діяльності небанківських установ, які залучали кошти та майно громадян в 1993—1995 роках, заборонити продаж або інше відчуження майна та коштів таких установ, на які накладено арешт в порядку виконавчого провадження або в ході попереднього розслідування з метою забезпечення цивільного позову чи можливої компенсації майна, крім випадків відчуження коштів та майна таких установ з метою відшкодування втрат громадянам України, кошти яких були залучені такими установами, таке відшкодування має проводитися згідно із чинним законодавством України».

2. Кабінету Міністрів України забезпечити виконання Постанови Верховної Ради України від 31 жовтня 1996 року щодо підготовки і внесення на розгляд Верховної Ради України відповідних проектів законів України.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ.

м. Київ, 16 березня 2000 року.
№ 1555-III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про мисливське

Цей Закон визначає правові, економічні та організаційні засади діяльності юридичних і фізичних осіб у галузі мисливського господарства та полювання, забезпечує рівні права усім користувачам мисливських угідь у взаємовідносинах з органами державної влади щодо ведення мисливського господарства, організації охорони, використання та відтворення тваринного світу.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Терміни та їх визначення

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

біотехнічні заходи — комплекс різноманітних господарських робіт, спрямованих на поліпшення умов існування, розмноження та збільшення чисельності мисливських тварин;

державний мисливський фонд — мисливські тварини, що перебувають у стані природної волі, а також утримуються в напіввільних умовах або у неволі в межах угідь державних мисливських господарств;

користувачі мисливських угідь — спеціалізовані мисливські господарства, інші підприємства, установи та організації, в яких створені спеціалізовані підрозділи для ведення мисливського господарства з наданням в їх користування мисливських угідь;

мисливство — вид спеціального використання тваринного світу шляхом добування мисливських тварин, що перебувають у стані природної волі або утримуються в напіввільних умовах у межах мисливських угідь;

мисливське господарство як галузь — сфера суспільного виробництва, основними завданнями якого є охорона, використання та відтворення мисливських тварин, надання послуг мисливцям щодо здійснення полювання, розвиток мисливського спорту і мисливського собаківництва;

мисливське собаківництво — діяльність, пов'язана з розведенням, вирощуванням, утриманням, обліком, підготовкою до полювання та використанням для потреб мисливців собак мисливських порід;

мисливські тварини — дикі звірі та птахи, що можуть бути об'єктами полювання;

мисливські трофеї — відповідним чином оброблені частини мисливських тварин (шкіри, роги, черепи, ікла тощо), добуті шляхом полювання, які використовуються у наукових, естетичних, культурних та освітніх цілях;

мисливські угіддя — ділянки суші та водного простору, на яких перебувають мисливські тварини і які можуть бути використані для ведення мисливського господарства;

норма відстрілу — встановлена кількість мисливських тварин, дозволена для добування одним мисливцем за визначений строк полювання;

полювання — дії людини, спрямовані на вистежування, переслідування з метою добування і саме добування (відстріл, відлов) мисливських тварин, що перебувають у стані природної волі або утримуються в напіввільних умовах;

продукція полювання — добуті шляхом полювання туші мисливських тварин, їх частини (м'ясо, субпродукти, шкури, роги, черепи, ікла тощо), а також відловлені живі мисливські тварини;

пропускна спроможність мисливських угідь — максимально можлива кількість мисливців, які можуть полювати в один день на певній площі мисливських угідь (з урахуванням чисельності мисливських тварин і необхідності додержання вимог техніки безпеки);

упорядкування мисливських угідь — науково обґрунтована оцінка та інвентаризація типів мисливських угідь, видового, кількісного та якісного складу мисливських тварин певного господарства або окремого регіону, розроблення (з урахуванням природних та економічних умов) режиму ведення мисливського господарства з визначенням заходів щодо охорони, раціонального використання, відтворення мисливських тварин, збереження та поліпшення стану угідь;

утримання мисливських тварин у напіввільних умовах — утримання набутих в установленому порядку мисливських тварин у штучно створених умовах, в яких вони живляться переважно природними кормами, але не мають можливості вільно переміщуватися за межі штучно ізольованої ділянки мисливського угіддя;

утримання мисливських тварин у неволі — утримання мисливських тварин у відповідних спорудах, де вони не мають можливості живитися природними кормами та самостійно виходити за межі таких споруд.

Стаття 2. Мисливські тварини як природний ресурс загальнодержавного значення

Мисливські тварини, що перебувають у стані природної волі або утримуються у напіввільних умовах, належать до природних ресурсів загальнодержавного значення.

Стаття 3. Право власності на мисливських тварин та право користування цими тваринами

Мисливські тварини, що перебувають у стані природної волі в межах території України, є об'єктом права власності Українського народу.

Від імені Українського народу права власника мисливських тварин здійснюють органи державної влади та органи місцевого самоврядування в межах, визначених Конституцією України.

Органи державної влади здійснюють права власника щодо всіх мисливських тварин, за винятком тих, які в порядку, установленому цим Законом та іншими актами законодавства, передані до комунальної власності чи приватної власності юридичних і фізичних осіб.

Користування мисливськими тваринами може здійснюватися з вилученням або без вилучення їх з природного середовища чи штучно створених напіввільних умов.

У приватній власності юридичних і фізичних осіб можуть перебувати окремі мисливські тварини, вилучені з природного середовища в установленому законодавством порядку, розведені в неволі або набуті іншим шляхом, не забороненим законодавством.

З метою безпеки населення, а також в інтересах охорони тваринного світу право приватної власності на окремих мисливських тварин може бути обмежено законом.

Розділ II
ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ У ГАЛУЗІ МИСЛИВСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ТА ПОЛЮВАННЯ

Стаття 4. Державне регулювання у галузі мисливського господарства та полювання

Державне регулювання у галузі мисливського господарства та полювання здійснюють Кабінет Міністрів України, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання, інші центральні органи виконавчої влади відповідно до їх повноважень, а також їх місцеві органи.

Органам місцевого самоврядування цим Законом та іншими законами України можуть бути надані окремі повноваження органів виконавчої влади у сфері державного регулювання мисливського господарства та полювання.

Стаття 5. Повноваження Кабінету Міністрів України у галузі мисливського господарства та полювання

До повноважень Кабінету Міністрів України у галузі мисливського господарства та полювання належить:

забезпечення реалізації державної політики у галузі мисливського господарства та полювання;

передача мисливських тварин, що перебувають у державній власності, у комунальну власність і приватну власність юридичних і фізичних осіб;

встановлення відповідно до цього Закону та інших актів законодавства порядку видачі дозволів на використання мисливських тварин як природного ресурсу загальнодержавного значення;

розроблення та здійснення загальнодержавних програм мисливського господарства;

забезпечення державного регулювання та контролю у галузі охорони, використання та відтворення мисливських тварин;

затвердження порядку встановлення лімітів та видачі дозволів на використання мисливських тварин;

організація зовнішньоекономічних зв'язків і міжнародного співробітництва у галузі мисливського господарства та полювання;

вирішення інших питань у межах своїх повноважень.

Стаття 6. Повноваження спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання

До повноважень спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання належить:

здійснення державного регулювання і контролю у галузі мисливського господарства та полювання;

організація робіт з охорони, використання і відтворення мисливських тварин, збереження та поліпшення стану мисливських угідь;

видача дозволів на використання мисливських тварин, що перебувають у державній власності;

прийняття рішення про припинення полювання у випадках, передбачених цим Законом;

розроблення проектів лімітів та норм використання мисливських тварин, встановлення за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища строків здійснення полювання;

визначення за погодженням із центральним органом виконавчої влади з питань фінансів вартості ліцензій на добування мисливських тварин;

подання документів з питань надання у користування мисливських угідь;

підготовка проектів планів переселення мисливських тварин, організація роботи з їх штучного відтворення;

забезпечення ведення державного обліку чисельності та добування мисливських тварин;

встановлення порядку видачі паспортів на собак мисливських порід, інших ловчих звірів і птахів;

встановлення порядку видачі та видача посвідчень мисливця і щорічних контрольних карток обліку добутої дичини і порушень правил полювання;

організація роботи з упорядкування мисливських угідь, визначення їх пропускної спроможності;

організація роботи з укладення з користувачами мисливських угідь договорів про умови ведення мисливського господарства, здійснення контролю за виконанням цих договорів;

ведення моніторингу та державного кадастру мисливських тварин, що перебувають на території України;

вирішення інших питань у галузі мисливського господарства та полювання відповідно до законодавства.

Стаття 7. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим у галузі мисливського господарства та полювання

До повноважень Ради міністрів Автономної Республіки Крим у галузі мисливського господарства та полювання належить:

реалізація державної політики у галузі охорони, використання і відтворення мисливських тварин;

організація і здійснення державного регулювання та контролю за охороною, використанням і відтворенням мисливських тварин, веденням моніторингу, державного кадастру та державного обліку мисливських тварин, що перебувають у межах території Автономної Республіки Крим;

розроблення республіканських програм, пов'язаних з вивченням, охороною, використанням і відтворенням мисливських тварин;

погодження питань щодо розміщення підприємств, інших об'єктів, які можуть негативно впливати на стан об'єктів тваринного світу та якість мисливських угідь;

вирішення інших питань у межах своїх повноважень.

Стаття 8. Повноваження обласних, районних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій у галузі мисливського господарства та полювання

До повноважень обласних, районних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій у галузі мисливського господарства та полювання належить:

забезпечення виконання державних та регіональних програм у галузі охорони, використання і відтворення мисливських тварин, розвитку мисливського господарства;

встановлення відповідно до законодавства обмежень щодо користування мисливськими угіддями та здійснення полювання;

забезпечення додержання вимог законодавства у галузі мисливського господарства та полювання;

взаємодія з органами місцевого самоврядування з питань мисливського господарства та полювання;

вирішення інших питань у межах своїх повноважень.

Стаття 9. Повноваження Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, районних, Київської і Севастопольської міських рад у галузі мисливського господарства та полювання

До повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, районних, Київської і Севастопольської міських рад у галузі мисливського господарства та полювання належить:

затвердження відповідних програм розвитку мисливського господарства;

вирішення в установленому порядку питань надання в користування мисливських угідь;

вирішення інших питань у межах своїх повноважень.

Стаття 10. Повноваження сільських, селищних і міських рад у галузі мисливського господарства та полювання

До повноважень сільських, селищних і міських рад у галузі мисливського господарства та полювання належить:

організація та здійснення заходів щодо охорони державного мисливського фонду, поліпшення середовища перебування мисливських тварин;

вирішення відповідно до цього Закону питань, що стосуються надання у користування мисливських угідь;

Згідно з Регламентом Верховної Ради України закони та інші акти,

господарство та полювання

реалізація інших питань у межах своїх повноважень.

Стаття 11. Громадські організації мисливців

З метою задоволення своїх законних інтересів у здійсненні полювання, сприяння веденню мисливського господарства, розвитку мисливського собаківництва громадяни можуть добровільно об'єднуватись у громадські організації мисливців.

Розділ III ПОЛЮВАННЯ

Стаття 12. Право на полювання

Право на полювання в межах визначених для цього мисливських угідь мають громадяни України, які досягли 18-річного віку, одержали в установленому порядку дозвіл на добування мисливських тварин та інші документи, що засвідчують право на полювання.

Полювання з використанням вогнепальної мисливської зброї дозволяється лише особам, які в установленому порядку одержали дозвіл органу внутрішніх справ на право користування цією зброєю.

До полювання прирівнюється:

перебування осіб у межах мисливських угідь, у тому числі на польових і лісових дорогах (крім доріг загального користування), з будь-якою стрілецькою зброєю або з капканами та іншими знаряддями добування звірів і птахів, або з собаками мисливських порід чи ловчими звірами і птахами, або з продукцією полювання;

перебування осіб на дорогах загального користування з продукцією полювання або з будь-якою зібраною розчохленою стрілецькою зброєю.

Стаття 13. Здійснення полювання іноземцями

Іноземці можуть здійснювати полювання на території України відповідно до цього Закону. Документи на право полювання, видані відповідними органами інших держав, чинні на території України.

Умови організації та здійснення полювання іноземцями, розмір плати за надані послуги і добуту продукцію полювання визначаються відповідними договорами, що укладаються між іноземцями або юридичними особами, які організовують для них полювання, та користувачами мисливських угідь.

Стаття 14. Документи на право полювання

Документами на право полювання є:

посвідчення мисливця;

щорічна контрольна картка обліку добутої дичини і порушень правил полювання з відміткою про сплату державного мита;

дозвіл на добування мисливських тварин (ліцензія, відстрільна картка тощо);

відповідний дозвіл на право користування вогнепальною мисливською зброєю;

паспорт на собак мисливських порід, інших ловчих звірів і птахів з відміткою про допуск до полювання у поточному році у разі їх використання під час полювання.

Зазначені документи мисливець зобов'язаний мати під час здійснення полювання, транспортування або перенесення продукції полювання і пред'являти їх на вимогу осіб, уповноважених здійснювати контроль у галузі мисливського господарства та полювання.

Посвідчення мисливця та щорічна контрольна картка обліку добутої дичини і порушень правил полювання видаються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання або його місцевими органами у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Розмір державного мита, а також порядок стягнення платежів за видачу посвідчення мисливця та щорічної контрольної картки обліку добутої дичини і порушень правил полювання встановлюються у порядку, передбаченому законодавством.

Розмір плати за видачу посвідчення мисливця та щорічної контрольної картки обліку добутої дичини і порушень правил полювання встановлюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання за погодженням з центральним органом виконавчої влади з питань фінансів.

Стаття 15. Способи полювання

Полювання може здійснюватися такими способами:

індивідуальне полювання;

колективне полювання;

колективне полювання з нагоничами (облавне полювання).

Полювання може здійснюватися з використанням:

мисливської вогнепальної зброї;

собак мисливських порід, інших ловчих звірів і птахів (за наявності паспортів на них з допуском до полювання у поточному році);

сіток і пасток для відлову тварин живцем;

пасток для добування хутрових звірів з науковою метою та для переселення;

вишок;

пахучих неотруйних приманок.

Полювання може здійснюватися з мисливською зброєю, що належить іншій фізичній особі, лише в її присутності і за наявності у мисливця та власника зброї відповідних дозволів, виданих органом внутрішніх справ.

Стаття 16. Ліміти використання мисливських тварин

Полювання на парнокопитних тварин, ведмедя, куниць лісову та кам'яну, норку американську, тхора лісового, бобра, нутрію вільну, ондатру, бабака, білку здійснюється відповідно до лімітів, що затверджуються на мисливський сезон спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища за поданням спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання на підставі пропозицій користувачів мисливських угідь, погоджених з місцевими органами спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві, Севастополі та місцевими органами спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання.

Полювання на інших мисливських тварин регулюється нормами відстрілу, що встановлюються на мисливський сезон спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища разом із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання за поданням їх органів в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі.

Стаття 17. Дозволи на добування мисливських тварин

Добування мисливських тварин здійснюється за дозволом-ліцензією або відстрільною карткою.

За ліцензією здійснюється полювання на ведмедя, кабана, лань, оленів благородного та плямистого, козулю, лося, муфлона, білку, бабака, бобра, нутрію вільну, ондатру, куниць лісову та кам'яну, норку американську, тхора лісового.

За відстрільною карткою здійснюється полювання на пернату дичину, кроля дикого, зайця-русака, єнотовидного собаку, вовка та лисицю.

Добування вовка дозволяється здійснювати також за наявності у мисливця ліцензії або відстрільної картки на добування інших мисливських тварин.

Ліцензії видаються мисливцям користувачем мисливських угідь, який отримує їх у спеціально уповноваженому центральному органі виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання або визначеного ним органу.

Відстрільні картки видаються мисливцям користувачем мисливських угідь.

Ліцензії та відстрільні картки видаються мисливцям із зазначенням у них терміну та місця здійснення полювання з урахуванням лімітів добування мисливських тварин та пропускної спроможності мисливських угідь.

Стаття 18. Вартість дозволів на добування мисливських тварин

Вартість ліцензій на добування мисливських тварин визначається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання за погодженням з центральним органом виконавчої влади з питань фінансів.

Вартість відстрільних карток встановлює користувач мисливських угідь за погодженням з місцевим органом центрального органу виконавчої влади з питань фінансів.

Стаття 19. Строки полювання

Полювання може здійснюватися у такі строки:

на норця великого, качок (крім гоголя, черні білоокої, савки, огара, галагаза, гаги звичайної, лутка, крохалів), лиску, курочку водяну, пастушка, куликів (крім кулика-сороки, ходулочника, шилодзьобки, кроншнепів, чайки, лежня, дерихвостів, поручайника, крем'яшника, чорниша, перевізника, фіфі, зуйків морського, малого, великодзьобого, галстучника), голубів (крім голуба-синяка) — у серпні—грудні;

на самців крижня, тетерука, вальдшнепа та гусок: сіру, білолобу велику, гуменника — у березні—квітні, серпні—січні;

на куріпку сіру, кеклика, фазана, рябчика — у жовтні—грудні;

на перепела — у серпні—жовтні;

на самця козулі — з 1 травня по грудень включно;

на самців кабана, лані, оленів благородного та плямистого, лося, муфлона — у серпні—січні;

на самок кабана, лані, оленів благородного та плямистого, козулі, лося і муфлона та на молодняк (до двох років) зазначених видів — у вересні—січні;

на ведмедя — у жовтні — грудні;

на білку, нутрію вільну, єнотовидного собаку, лисицю, куниць лісову і кам'яну, тхора лісового — з 15 жовтня по лютий включно;

на бобра, ондатру, норку американську — з 1 листопада по лютий включно;

на кроля дикого і зайця-русака — з 1 листопада по січень включно;

на бабака — у липні—вересні.

Полювання протягом мисливського сезону може здійснюватися в усі дні тижня.

Строки полювання (конкретна дата відкриття та закриття полювання на той чи інший вид мисливських тварин, дні полювання) та порядок його здійснення визначаються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, з іншими заінтересованими центральними і місцевими органами виконавчої влади, що доводиться до відома користувачів мисливських угідь і громадськості.

Стаття 20. Заборони щодо здійснення полювання

З метою раціонального використання мисливських тварин, охорони диких тварин, а також середовища їх перебування забороняється:

1) полювати без належного на те дозволу, а саме:

без документів, визначених статтею 14 цього Закону;

полювання на тварин, які не зазначені у дозволах на добування мисливських тварин або понад встановлену в цих дозволах норму;

2) полювання в заборонених для цього місцях, а саме:

на територіях та об'єктах природно-заповідного фонду, де це заборонено відповідно до положень про них;

на відтворювальних ділянках;

у межах населених пунктів (сіл, селищ, міст), за винятком випадків, передбачених рішеннями Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських рад;

в угіддях, не зазначених у дозволі;

на відстані ближче ніж 200 метрів від будівель населеного пункту та окремо розташованих будівель, де можливе перебування людей;

3) полювання у заборонений час, а саме:

у не дозволені для полювання строки на відповідні види тварин;

у темний період доби (пізніше години після заходу сонця і раніше години до його сходу);

4) полювання із застосуванням або використанням заборонених знарядь та забороненими способами, а саме:

клеїв, петель, підрізів, закотів, гачків, самострілів, ловчих ям;

отруйних та анестезуючих принад;

живих сліпих чи знівечених тварин як принади;

звуковідтворювальних приладів та пристроїв;

електричного обладнання для добування тварин;

штучних світлових джерел, приладів та пристроїв для підсвічування мішеней, у тому числі приладів нічного бачення;

дзеркал та інших пристроїв, що осліплюють тварин;

вибухових речовин;

з під'їзду на автомототранспорті, а також на плавучих засобах з працюючим двигуном;

літаків та вертольотів;

немисливської (у тому числі військової) вогнепальної, пневматичної та іншої стрілецької зброї, а також нарізних вкладок, напівавтоматичної або автоматичної зброї з магазинами більш як на два патрони;

руйнування жител тварин, бобрових загат, гнізд птахів;

газу та диму;

заливання нір звірів;

а також:

на тварин, які зазнають лиха (переправляються водою або по льоду, рятуються від пожежі, повені тощо);

на пернату дичину з нарізною вогнепальною зброєю;

на хутрових звірів (крім вовка та ведмедя) з нарізною вогнепальною зброєю калібром більш як 5,6 міліметра;

на копитних тварин та ведмедя з використанням малокаліберної гвинтівки під патрон кільцевого запалювання або набоїв, споряджених картеччю чи шротом;

полювання з мисливськими собаками, ловчими звірами і птахами без наявності на них паспорта з допуском до полювання;

5) транспортування або перенесення добутих тварин чи їх частин без відмітки цього факту у дозволі на їх добування;

6) допускання собак у мисливські угіддя без нагляду;

7) полювання з порушенням установленого для певної території (регіону, мисливського господарства, обходу тощо) порядку здійснення полювання;

8) полювання на заборонених для добування тварин;

9) збирання яєць птахів, загиблих тварин або їх частин, руйнування, нищення або псування штучних гніздищ, солонців, годівниць для звірів і птахів, посівів кормових рослин, мисливських вишок, вказівних знаків, відповідних вивісок та інших атрибутів мисливського господарства.

Дії, зазначені в пунктах 1-8 цієї статті, відповідно до законодавства кваліфікуються як незаконне полювання. Особи, винні у незаконному полюванні, несуть відповідальність згідно із законами.

Розділ IV ВЕДЕННЯ МИСЛИВСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ТА КОРИСТУВАННЯ МИСЛИВСЬКИМИ УГІДДЯМИ

Стаття 21. Ведення мисливського господарства

Ведення мисливського господарства здійснюється користувачами мисливських угідь.

Не допускається користування мисливськими тваринами та ведення мисливського господарства без оформлення відповідних документів у встановленому цим Законом порядку.

Умови ведення мисливського господарства визначаються у договорі, який укладається між місцевими органами спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання і користувачами мисливських угідь.

Форма договору встановлюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища.

Для потреб мисливського господарства користувачі мисливських угідь мають право у встановленому порядку, за згодою власників або користувачів земельних ділянок, будувати на мисливських угіддях необхідні будівлі та біотехнічні споруди, вирощувати кормові культури, створювати захисні насадження, проводити штучне обводнення, здійснювати інші заходи, пов'язані з веденням мисливського господарства, які не суперечать законодавству та інтересам власників або користувачів земельних ділянок.

Відносини між власниками або користувачами земельних ділянок і користувачами мисливських угідь регулюються відповідними договорами.

Стаття 22. Порядок надання у користування мисливських угідь

Мисливські угіддя для ведення мисливського господарства надаються у користування Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими радами за поданням місцевого органу спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання, погодженим з Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями, місцевими органами спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, а також власниками або користувачами земельних ділянок.

Мисливські угіддя надаються у користування на строк не менш як на 15 років.

Площа мисливських угідь, що надаються користувачеві, повинна становити не менше 3 тисяч гектарів, але не більше ніж 35 відсотків від загальної площі мисливських угідь Автономної Республіки Крим, області.

Переважне право на користування мисливськими угіддями мають:

власники та постійні користувачі земельних ділянок;

користувачі мисливських угідь, які продовжують строк користування цими угіддями.

Стаття 23. Припинення права користування мисливськими угіддями

Право користування мисливськими угіддями припиняється у разі:

закінчення строку користування;

добровільної відмови від користування;

припинення діяльності юридичних осіб, яким надано у користування мисливські угіддя;

систематичного невиконання обов'язків щодо охорони та відтворення мисливських тварин, зобов'язань, обумовлених договором між користувачем мисливських угідь та власником (користувачем) земельних ділянок або місцевим органом спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі ведення мисливського господарства та полювання;

погіршення якості мисливських угідь з вини їх користувача;

в інших випадках, передбачених законодавством.

Рішення про припинення права користування мисливськими угіддями, крім випадку закінчення строку користування, приймаються за поданням місцевих органів спеціально уповноважених центральних органів виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання або у галузі охорони навколишнього природного середовища тими самими органами, які уповноважені на надання у користування мисливських угідь.

Стаття 24. Плата за користування мисливськими угіддями

Користування мисливськими угіддями є платним.

Розмір та порядок внесення плати за користування мисливськими угіддями визначаються у договорі між користувачем мисливських угідь та власником або постійним користувачем земельних ділянок, на яких знаходяться ці угіддя.

Розмір плати за користування мисливськими угіддями встановлюється залежно від їх місцезнаходження, природної якості та інших факторів.

Стаття 25. Збір за використання мисливських тварин як природного ресурсу загальнодержавного значення

За використання мисливських тварин як природного ресурсу загальнодержавного значення з користувачів мисливських угідь справляється збір.

Збір за використання мисливських тварин як природного ресурсу загальнодержавного значення не справляється у разі:

використання тварин у цілях, передбачених статтями 32 та 33 цього Закону;

(Закінчення на 8—9-й стор.).

У номер

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Договору між Урядом України та Урядом Румунії про співробітництво в сфері науки та технологій

Верховна Рада України *постановляє:*
Договір між Урядом України та Урядом Румунії про співробітництво в сфері науки та технологій, підписаний 29 березня 1996 року в м. Ізмаїлі, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
2 березня 2000 року.
№ 1517-III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Азербайджанської Республіки про взаємне визнання прав та регулювання відносин власності, Протоколу між Кабінетом Міністрів України і Урядом Азербайджанської Республіки про визнання прав власності України на майно Бакинського спецавтоцентру «Таврія», розташованого на території Азербайджанської Республіки, і прав власності Азербайджанської Республіки на майно Сніжнянського винзаводу, розташованого на території України (Донецька область)

Верховна Рада України *постановляє:*
1. Угоду між Кабінетом Міністрів України і Урядом Азербайджанської Республіки про взаємне визнання прав та регулювання відносин власності, Протокол між Кабінетом Міністрів України і Урядом Азербайджанської Республіки про визнання прав власності України на майно Бакинського спецавтоцентру «Таврія», розташованого на території Азербайджанської Республіки, і прав власності Азербайджанської Республіки на майно Сніжнянського винзаводу, розташованого на території України (Донецька область), підписані 30 липня 1999 року в м. Києві, ратифікувати.
2. Покласти на Фонд державного майна України виконання функцій, які відповідно до Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Азербайджанської Республіки про взаємне визнання прав та регулювання відносин власності здійснюються органами, уповноваженими розпоряджатися державним майном. При цьому стаття 2 зазначеної Угоди виконується у порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
2 березня 2000 року.
№ 1514-III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Конвенції про порядок вирішення інвестиційних спорів між державами та іноземними особами

Верховна Рада України *постановляє:*
Конвенцію про порядок вирішення інвестиційних спорів між державами та іноземними особами, підписану від імені України 3 квітня 1998 року в м. Вашингтоні, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
16 березня 2000 року.
№ 1547-III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про мисливське

(Початок на 6—7-й стор.).

добування тварин, які не перебувають у державній власності.

Розмір збору за використання мисливських тварин як природного ресурсу загальнодержавного значення встановлюється для окремих видів (груп видів) тварин залежно від їх поширення, чисельності, відтворювальної здатності та обсягу добування.

Порядок справляння і розміри збору за використання мисливських тварин як природного ресурсу загальнодержавного значення встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 26. Розподіл коштів від сплати збору за використання мисливських тварин як природного ресурсу загальнодержавного значення

Кошти від сплати збору за використання мисливських тварин як природного ресурсу загальнодержавного значення перераховуються у розмірі 50 відсотків до державного бюджету і 50 відсотків — до республіканського бюджету Автономної Республіки Крим, бюджетів областей, міст Києва і Севастополя.

Кошти від сплати збору за використання мисливських тварин як природного ресурсу загальнодержавного значення, що надходять до республіканського бюджету Автономної Республіки Крим, бюджетів областей, міст Києва і Севастополя, розподіляються між місцевими бюджетами різних рівнів відповідно Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними, Київською і Севастопольською міськими радами.

Стаття 27. Охорона і відтворення мисливських тварин

З метою охорони та відтворення мисливських тварин користувачі в межах своїх мисливських угідь виділяють не менш як 20 відсотків площі угідь, на яких полювання забороняється. Порядок визначення території для цієї мети встановлюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання.

Користувачі мисливських угідь здійснюють комплекс біотехнічних та інших заходів, спрямованих на охорону та відтворення мисливських тварин, збереження і поліпшення середовища їх перебування.

Користувачі мисливських угідь встановлюють за погодженням з місцевими органами спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання і місцевими органами спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища пропускну спроможність мисливських угідь.

Стаття 28. Упорядкування мисливських угідь

Користувачі мисливських угідь забезпечують упорядкування мисливських угідь, наданих їм у користування.

Порядок проведення упорядкування мисливських угідь визначається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища.

Стаття 29. Єгерська служба

З метою охорони мисливських угідь користувачі угідь створюють єгерську службу з розрахунку не менш як один єгер на 7 тисяч гектарів лісових і 10 тисяч гектарів польових чи водно-болотних мисливських угідь.

Стаття 30. Права та обов'язки користувачів мисливських угідь

Користувачі мисливських угідь мають право:

користуватися державним мисливським фондом у межах мисливських угідь;

використовувати мисливських тварин та користуватися мисливськими угіддями в установленому порядку;

розпоряджатися мисливськими тваринами, добутими або набутими в інший спосіб у законному порядку, і доходами від їх реалізації;

організовувати полювання для мисливців.

Користувачі мисливських угідь зобов'язані:

додержуватися встановлених правил, норм, лімітів і строків добування мисливських тварин;

виконувати біотехнічні заходи, виділяти мисливські угіддя для охорони і відтворення мисливських тварин, визначати пропускну спроможність мисливських угідь та забезпечувати їх упорядкування;

раціонально використовувати державний мисливський фонд, не допускати погіршення екологічного стану мисливських угідь;

проводити первинний облік чисельності і добування мисливських тварин, вивчати їх стан та характеристики угідь і в установленому порядку подавати цю інформацію органам, які здійснюють державний облік чисельності тварин та облік їх добування, ведення державного кадастру і моніторингу тваринного світу;

негайно інформувати місцеві органи спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання, ветеринарні, санітарно-епідеміологічні служби про виявлення випадків захворювань тварин, погіршення стану середовища їх перебування, виникнення загрози знищення та загибелі тварин, здійснювати комплексні заходи щодо профілактики і боротьби із захворюваннями;

обладнати згідно з ветеринарно-санітарними вимогами майданчики для оброблення відстріляної на полюванні дичини та забезпечити проведення представниками органів державної ветеринарної медицини ветеринарно-санітарної експертизи дичини, призначеної для використання на харчові цілі;

здійснювати охорону державного мисливського фонду, створювати єгерську службу;

додержуватися режиму охорони тварин, занесених до Червоної книги України і включених до переліків видів тварин, які підлягають особливій охороні на території Автономної Республіки Крим та областей, у межах наданих у користування мисливських угідь;

не допускати самовільного переселення або акліматизації тварин;

не допускати до полювання мисливців у кількості, що перевищує пропускну спроможність мисливських угідь;

проводити комплексні заходи, спрямовані на відтворення, у тому числі штучне, мисливських тварин, збереження і поліпшення середовища їх перебування, щорічно вкладати кошти на їх охорону і відтворення з розрахунку на 1 тисячу гектарів лісових угідь не менше шести, польових — чотирьох, водно-болотних — двох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

здійснювати заходи щодо виконання загальнодержавних і місцевих екологічних програм з питань охорони тваринного світу;

самостійно припиняти використання мисливських тварин у разі погіршення їх стану та умов існування, зниження відтворювальної здатності та виникнення загрози знищення тварин, негайно вживати заходів до усунення негативних факторів впливу на тварин і середовище їх перебування;

безперешкодно допускати до перевірки стану мисливських угідь, усіх об'єктів, де утримуються, переробляються та реалізуються мисливські тварини, представників органів, що здійснюють державний контроль у галузі мисливського господарства та полювання, своєчасно виконувати їх законні вимоги.

У разі невиконання або порушення користувачем мисливських угідь зазначених вимог спеціально уповноважений орган виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання або спеціально уповноважений орган виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища можуть попередити його про необхідність усунення порушення у визначений термін чи заборонити використання державного мисливського фонду в угіддях цього користувача терміном до трьох років.

Користувачі мисливських угідь можуть мати й інші передбачені законом права і обов'язки щодо використання мисливських тварин та користування мисливськими угіддями.

Стаття 31. Гарантії і захист прав користувачів мисливських угідь

Права користувачів мисливських угідь охороняються законом.

Припинення права використання державного мисливського фонду або права користування мисливськими угіддями може мати місце лише у випадках, передбачених статтею 23 цього Закону.

Порушені права користувачів мисливських угідь підлягають поновленню.

Поновлення порушених прав користувачів мисливських угідь провадиться радами, місцевими державними адміністраціями відповідно до їх повноважень, судом, арбітражним судом аб третейським судом.

Стаття 32. Селекційний та вибірковий діагностичний відстріли мисливських тварин для ветеринарно-санітарної експертизи

Селекційний та вибірковий діагностичний відстріли мисливських тварин для ветеринарно-санітарної експертизи проводиться незалежно від строків мисливського сезону працівниками, уповноваженими здійснювати охорону мисливських угідь, за дозволом спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання, а в межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду — за дозволом місцевого органу спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, за письмовою заявою користувача мисливських угідь.

Відстріл мисливських тварин у встановлених ветеринарною службою вогнищах сказу та інших небезпечних захворювань здійснюється відповідно до законодавства про ветеринарну медицину.

Селекційний та вибірковий діагностичний відстріли мисливських тварин для ветеринарно-санітарної експертизи здійснюються відповідно до лімітів їх добування.

Тварини, добуті протягом мисливського сезону, вважаються добутими в межах ліміту цього мисливського сезону, а тварини, добуті в міжсезоння, — у межах ліміту наступного мисливського сезону.

Стаття 33. Відстріл та відлов хижих та шкідливих тварин, добування мисливських тварин для наукових цілей, переселення в нові місця перебування

Відстріл та відлов вовків, бродячих собак і котів, сірих ворон, сорок, граків здійснюються мисливцями за дозволом користувача мисливських угідь під час полювання на інші види мисливських тварин.

Відстріл та відлов перелічених тварин, а також вовка і лисиці не в мисливський сезон або в заборонених для полювання місцях здійснюються мисливцями за дозволом місцевого органу спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання, а в межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду — за дозволом місцевого органу спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, за письмовою заявою користувача мисливських угідь.

Місцеві органи спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання і користувачі мисливських угідь можуть безоплатно забезпечувати мисливців, які добувають зазначених тварин, набоями та іншим необхідним спорядженням, установлювати для них відповідні винагороди (пільги).

Добування вовків, лисиць, бродячих собак і котів, сірих ворон, сорок, граків і сойок належить до службових обов'язків працівників, уповноважених здійснювати охорону мисливських угідь.

Добування лисиць і єнотовидних собак протягом року в місцях інтенсивного розведення дрібної дичини здійснюється працівниками, уповноваженими на охорону мисливських угідь, за дозволом місцевого органу спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання, а в межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду — за дозволом місцевого органу спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, за письмовою заявою користувача мисливських угідь.

Добування мисливських тварин для наукових цілей, переселення в нові місця перебування, а також збирання пташиних яєць здійснюються за дозволами спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, які видаються у встановленому ним порядку.

Стаття 34. Підготовка та використання на полюванні собак мисливських порід, інших ловчих звірів і птахів

Натаскування, нагањяння, вимуштрування, польові випробування і змагання мисливських собак проводяться на окремих ділянках, виділених для цієї мети користувачем мисливських угідь, у строки, що встановлюються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання.

Виявлені в мисливських угіддях без нагляду породисті собаки відловлюються, про що письмово повідомляються районні та обласні організації, які провадять реєстрацію відповідних порід собак. Безпородні собаки можуть бути відстріляні.

Відловлені собаки залишаються у користувача мисливських угідь, де вони були відловлені, або в особи, яка їх відловила та утримує. Власники собак зобов'язані відшкодовувати витрати на тимчасове утримання собак.

Власники собак, які допустили їх у мисливські угіддя без нагляду, несуть відповідальність як порушники правил полювання і відшкодовують користувачу мисливських угідь заподіяні при цьому збитки.

На собак мисливських порід, інших ловчих звірів і птахів, які використовуються для польових випробувань або полювання, власник повинен мати паспорт з відміткою про допуск до полювання в поточному році.

Форма паспорта, порядок його видачі, а також порядок ведення племінних книжок мисливських собак визначаються органами, яким надано це право згідно з чинним законодавством.

На ловчих звірів і птахів паспорти видаються лише на підставі оформлених у встановленому порядку документів, що засвідчують законність набуття цих тварин.

господарство та полювання

Стаття 35. Продукція полювання, мисливські трофеї

Перната дичина та хутрові звірі, а також субпродукти копитних тварин, добутих мисливцем під час полювання в установленому цим Законом порядку, є власністю мисливця.

Шкури, м'ясо, роги та ікла копитних тварин, добутих у процесі полювання, а також відловлені живі тварини здаються користувачеві мисливських угідь. Учасники полювання мають переважне право на придбання цієї продукції.

При цьому м'ясо копитних тварин може реалізовуватися учасникам полювання із знижкою до 30 відсотків (частка мисливця).

Підлягають обов'язковій здачі користувачеві мисливських угідь зібрані скинуті роги лані, оленя, козулі, лося, загиблі тварини або їх частини, а також відловлені хворі чи травмовані живі тварини.

Користувач мисливських угідь з дозволу органів державної ветеринарної медицини має право самостійно реалізовувати зазначену продукцію полювання (у тому числі мисливські трофеї) або здійснювати її переробку за наявності документів, що засвідчують законність її набуття, у порядку, встановленому законодавством.

Продукція полювання (у тому числі мисливські трофеї), яка знаходиться у юридичних і фізичних осіб без документів, що засвідчують законність її набуття, або продукція, добута з порушенням правил полювання, вважається незаконно добутою.

Мисливські трофеї, одержані від добутих копитних тварин та ведмедя, підлягають обов'язковій реєстрації у користувача мисливських угідь з оформленням відповідного трофейного листа із зазначенням у ньому місця, часу їх добування, оцінки трофейної якості.

Порядок реєстрації мисливських трофеїв, форма та порядок видачі трофейних листів визначаються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища.

Стаття 36. Надходження коштів від ведення мисливського господарства

Кошти від реалізації мисливцям ліцензій та відстрільних карток на добування мисливських тварин, продукції полювання (у тому числі живих мисливських тварин), надання послуг, інші надходження від ведення мисливського господарства зараховуються на рахунки користувачів мисливських угідь.

Користувачі мисливських угідь одержують від спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання або визначеного ним органу ліцензії на добування ведмедя, кабана, лані, оленів благородного та плямистого, козулі, лося, муфлона, білки, бабака, бобра, нутрії вільної, ондатри, куниць лісової та кам'яної, норки американської, тхора лісового за плату, розмір якої визначається за погодженням з центральним органом виконавчої влади з питань фінансів.

Кошти від реалізації користувачам мисливських угідь ліцензій, а також за видачу посвідчень мисливця та щорічних контрольних карток обліку добутої дичини і порушень правил полювання зараховуються на рахунок спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання і використовуються на охорону та відтворення державного мисливського фонду. Зазначені кошти включаються до кошторису доходів і видатків спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання, і на цю суму зменшується обсяг його фінансування за рахунок Державного бюджету України.

Розділ V
КОНТРОЛЬ ЗА ПОЛЮВАННЯМ ТА ВЕДЕННЯМ МИСЛИВСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Стаття 37. Державний контроль у галузі мисливського господарства та полювання

Державний контроль у галузі мисливського господарства та полювання здійснюється Кабінетом Міністрів України, спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання, спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, їх місцевими органами, місцевими державними адміністраціями, іншими державними органами відповідно до законодавства.

Стаття 38. Громадський контроль за полюванням

Громадський контроль за полюванням здійснюється громадськими інспекторами охорони навколишнього природного середовища та громадськими мисливськими інспекторами.

Повноваження громадських інспекторів охорони навколишнього природного середовища визначаються положенням, яке затверджується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища відповідно до Закону.

Повноваження громадських мисливських інспекторів визначаються положенням, яке затверджується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання відповідно до Закону.

Стаття 39. Права працівників, уповноважених здійснювати контроль у галузі мисливського господарства та полювання

Посадові особи спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання та їх органів на місцях відповідно до законодавства мають право:

1) давати обов'язкові до виконання вказівки (приписи) про усунення порушень вимог цього Закону;

2) перевіряти документи на право полювання та добування мисливських тварин в інших цілях, зупиняти транспортні (плавучі) засоби та проводити їх огляд та огляд речей, знарядь полювання, добутої продукції та інших предметів;

3) доставляти осіб, які порушують вимоги цього Закону, до органів внутрішніх справ, органів місцевого самоврядування;

4) вилучати в осіб, які порушують правила полювання, знаряддя добування тварин, транспортні (плавучі) засоби, обладнання і предмети, що були знаряддям порушень, незаконно добутих тварин та іншу продукцію полювання, а також відповідні документи;

5) проводити фотографування, звукозапис, кіно- та відеозйомку як додаткові заходи для запобігання та розкриття порушень правил полювання та інших вимог, установлених цим Законом;

6) складати протоколи про порушення правил полювання, інших встановлених цим Законом вимог;

7) вільно відвідувати підприємства, установи та організації, які здійснюють добування, утримання, зберігання або переробку мисливських тварин, території та об'єкти природно-заповідного фонду з метою здійснення нагляду за дотриманням вимог законодавства про охорону тваринного світу, ведення мисливського господарства та здійснення полювання;

8) зупиняти чи припиняти полювання та іншу діяльність, що провадиться з порушеннями вимог, установлених цим Законом;

9) визначати розмір збитків, завданих мисливському господарству, за затвердженими таксами та методиками;

10) використовувати під час виконання службових обов'язків попутний транспорт і засоби зв'язку, що належать користувачу мисливських угідь;

11) анулювати видані ними дозволи на полювання та добування мисливських тварин в інших цілях, а також на переселення, акліматизацію та утримання в неволі чи напіввільних умовах цих тварин;

12) викликати посадових осіб, громадян України та іноземців для усних або письмових пояснень у зв'язку з порушенням ними вимог цього Закону;

13) перевіряти й безоплатно одержувати від юридичних і фізичних осіб документи з ведення мисливського господарства, мисливського собаківництва, добування, зберігання, утримання, перероблення і реалізації мисливських тварин та продукції полювання;

14) розглядати в установленому законодавством порядку справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з добуванням мисливських тварин, порушенням вимог щодо ведення мисливського господарства, у тому числі користування мисливськими угіддями, і накладати адміністративні стягнення;

15) на стимулювання та матеріально-технічне забезпечення діяльності в установленому законодавством порядку;

16) виконувати інші дії відповідно до законодавства про охорону навколишнього природного середовища і про тваринний світ.

Права, визначені в пунктах 2—6 цієї статті, поширюються також на єгерів та посадових осіб користувачів мисливських угідь, уповноважених на охорону державного мисливського фонду. Права, визначені в пунктах 2, 3, 5, 6 цієї статті, поширюються також на громадських інспекторів охорони навколишнього природного середовища та громадських мисливських інспекторів.

Посадові особи спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання, їх органів на місцях, посадові особи користувачів мисливських угідь, уповноважені на охорону державного мисливського фонду під час виконання службових обов'язків, а також громадські інспектори охорони навколишнього природного середовища та громадські мисливські інспектори під час проведення рейдів, пов'язаних з охороною державного мисливського фонду, можуть перебувати у мисливських угіддях із зброєю (відомчою чи власною) незалежно від строків полювання за наявності у них посвідчення особи і дозволу органів внутрішніх справ на користування цією зброєю.

Стаття 40. Правовий та соціальний захист працівників, уповноважених здійснювати контроль у галузі мисливського господарства та полювання

Посадові особи спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання, їх органів на місцях підлягають обов'язковому державному особистому страхуванню за рахунок коштів державного бюджету на випадок загибелі на суму десятирічної заробітної плати за останньою посадою, яку вони займали, а в разі поранення, контузії, травми або каліцтва, захворювання чи інвалідності, що сталися у зв'язку з виконанням посадових обов'язків, — на суму від шестимісячної до п'ятирічної заробітної плати за останньою посадою залежно від ступеня втрати працездатності.

У разі загибелі посадової особи спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання, їх органів на місцях, посадової особи користувача мисливських угідь, уповноваженої на охорону державного мисливського фонду, у зв'язку з виконанням посадових обов'язків, сім'ї загиблого або його утриманцям виплачується одноразова допомога у розмірі десятирічної заробітної плати загиблого за останньою посадою, яку він займав, за рахунок державного бюджету з наступним стягненням цієї суми з винних осіб.

У разі нанесення посадовій особі тілесних ушкоджень у зв'язку з виконанням нею посадових обов'язків, що перешкоджають надалі займатися професійною діяльністю, їй виплачується одноразова допомога в розмірі п'ятирічної заробітної плати за останньою посадою, яку вона займала, за рахунок державного бюджету з наступним стягненням цієї суми з винних осіб і в установленому порядку призначається пенсія по інвалідності.

У разі нанесення посадовій особі тілесних ушкоджень у зв'язку з виконанням нею посадових обов'язків, що не перешкоджають надалі займатися професійною діяльністю, їй виплачується одноразова допомога в розмірі однорічної заробітної плати за рахунок державного бюджету з наступним стягненням цієї суми з винних осіб.

Шкода, заподіяна майну посадової особи або членам її сім'ї у зв'язку з виконанням нею посадових обов'язків, відшкодовується в повному обсязі за рахунок коштів державного бюджету з наступним стягненням цієї суми з винних осіб.

Річна заробітна плата посадової особи, що береться для нарахування одноразової допомоги, включає всі види грошових виплат, які отримала посадова особа за час роботи за останньою посадою за рік, що передував року загибелі або ушкодження здоров'я.

Стаття 41. Стимулювання осіб, уповноважених здійснювати контроль у галузі мисливського господарства та полювання

Стимулювання осіб, уповноважених здійснювати контроль у галузі мисливського господарства та полювання, проводиться відповідно до законів України «Про охорону навколишнього природного середовища» і «Про тваринний світ».

Особам, які виявили і вилучили незаконно добуту продукцію полювання, може бути видано як винагороду безоплатно до 50 відсотків м'яса копитних тварин, а також пернату дичину, кролів диких, зайців-русаків та м'ясо інших їстівних хутрових звірів.

Розділ VI
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У ГАЛУЗІ ПОЛЮВАННЯ ТА ВЕДЕННЯ МИСЛИВСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Стаття 42. Відповідальність за порушення законодавства у галузі мисливського господарства та полювання

Порушення законодавства у галузі мисливського господарства та полювання тягне за собою дисциплінарну, адміністративну, цивільно-правову або кримінальну відповідальність згідно із законами України.

Відповідальність за порушення законодавства у галузі мисливського господарства та полювання несуть особи, винні у:

порушенні права державної власності на мисливських тварин;

порушенні правил полювання та здійснення інших видів користання мисливських тварин;

перевищенні лімітів та норм спеціального використання мисливських тварин;

порушенні вимог щодо користування мисливськими угіддями, погіршенні їх стану;

використанні мисливських угідь не за призначенням;

порушенні вимог щодо охорони середовища перебування мисливських тварин;

порушенні правил утримання мисливських тварин у неволі або в напіввільних умовах;

виготовленні, збуті та застосуванні заборонених знарядь добування тварин;

збуті незаконно добутої продукції полювання;

самовільному або з порушенням установленого порядку переселенні, акліматизації та схрещуванні мисливських тварин;

неподанні в установленому порядку або приховуванні, спотворенні інформації про стан, чисельність та обсяги добування мисливських тварин;

невжитті заходів щодо запобігання загибелі мисливських тварин, погіршенні середовища їх перебування;

порушенні порядку придбання чи реалізації, незаконному пересиланні, ввезенні в Україну та вивезенні за її межі мисливських тварин та іншої продукції полювання, включаючи мисливські трофеї.

Законами України може бути встановлена відповідальність і за інші порушення законодавства у галузі мисливського господарства та полювання.

Притягнення порушників до відповідальності не звільняє їх від обов'язку відшкодувати збитки, завдані внаслідок порушення законодавства у галузі мисливського господарства та полювання.

Незаконно добуті мисливські тварини чи виготовлена з них продукція, а також знаряддя правопорушень підлягають конфіскації в установленому законодавством порядку.

У разі вилучення незаконно добутих або набутих в інший спосіб живих мисливських тварин повинні бути вжиті заходи до їх збереження і, якщо можливо, повернення у природне середовище.

Стаття 43. Відшкодування збитків, завданих унаслідок порушення законодавства у галузі мисливського господарства та полювання

Відшкодування збитків, завданих унаслідок порушення законодавства у галузі мисливського господарства та полювання, здійснюється добровільно або за рішенням суду, арбітражного суду відповідно до законодавства за затвердженими в установленому порядку таксами.

Такси для обчислення розміру відшкодування збитків, завданих унаслідок порушення законодавства в галузі мисливського господарства та полювання, затверджуються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища і спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі мисливського господарства та полювання за погодженням з центральним органом виконавчої влади з питань фінансів.

У разі неможливості вилучення незаконно добутої продукції полювання (якщо вона використана порушником в особистих цілях або з його вини стала непридатною для використання) порушник відшкодовує її вартість, яка обчислюється виходячи з ринкових цін на м'ясо, шкіряну, хутрову та іншу сировину вищого сорту, що діють на час відшкодування, у таких розмірах (не менш як):

зубр: м'ясо — 300 кілограмів, шкура — 50 кілограмів;

лось: м'ясо — 130 кілограмів, шкура — 30 кілограмів;

олень благородний: м'ясо — 80 кілограмів, шкура — 20 кілограмів;

олень плямистий: м'ясо — 50 кілограмів, шкура — 15 кілограмів;

кабан: м'ясо — 60 кілограмів, шкура — 10 кілограмів;

лань: м'ясо — 40 кілограмів, шкура — 5 кілограмів;

козуля, муфлон: м'ясо — 15 кілограмів, шкура — 3 кілограми;

ведмідь: м'ясо — 100 кілограмів, шкура — 250 квадратних дециметрів;

бобер: м'ясо — 5 кілограмів;

заєць-русак, бабак, нутрія вільна: м'ясо — 3 кілограми;

лебідь, дрофа: м'ясо — 5 кілограмів;

глухар, гуси: м'ясо — 3 кілограми;

тетерук, фазан, кріль дикий: м'ясо — 1 кілограм;

качки, лиска: м'ясо — 0,5 кілограма;

інша дрібна перната дичина: м'ясо — 0,3 кілограма.

Розділ VII
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1.Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про приведення законодавчих актів України у відповідність з цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;

відповідно до компетенції забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

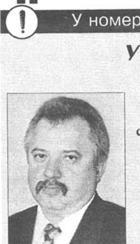
Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
22 лютого 2000 року.
№ 1478-III.

Друкується з комп'ютерного набору ДІНАУ.

У номер

У нашого депутата немає сторонніх

В. Й. Развадовський

Мешканці Чуднівського виборчого округу № 69 цінують турботу і роботу свого народного депутата у Верховній Раді України Віктора Йосиповича Развадовського. «Ніночко, стороннім наш біль не болить, але ви зверніться до нашого депутата, він допоможе. Мені допоміг у лікуванні сина».

Ідуть, пишуть довгі, на 8—10 сторінках, листи, викладають свої потреби, свій біль, біду. І він знаходить час вислухати, прочитати, відвідати. Не встигає сам, просить своїх помічників перевірити-переперевірити, але рішення приймає сам. Конкретні, миттєві та реалістичні.

Це не передвиборна агітка, дорогий читачу, а наша стареча вдячність, тому що турбота про окрему людину — турбота про державу. Нехай буде незатишно тим майстрам на обіцянки, які перед виборами малюють медом райські умови і розповідають: «Я зможу, я зроблю, я допоможу», а після виборів за чотири роки і не з'являться. Бачили ми й таке депутатство.

Як свідок благородного вчинку Віктора Йосиповича, який посприяв в отриманні великої суми грошей на лікування Яніни Валентинівни П'ятницької, бачачи її погляд, повний надії й вдячності, вирішив взятися за перо. Ось її слова:

— Передайте Віктору Йосиповичу, що я піднімусь, одужаю, прийду на прийом до нього і скажу: «Кланяюсь тобі від імені всіх тих багатодітних матерів, вдів і сиріт, хворих і беззахисних, яких ти побачив, почув, зігрів турботою, добрим словом, допоміг матеріально. Та й дорікнув місцевим можновладцям за їхню черствість до нас, беззахисних. Міцного тобі здоров'я. Нехай береже тебе Господь».

Дорога редакціє газети Верховної Ради! Донесіть до всіх вдячність Віктору Йосиповичу Развадовському за те, що він нас чує і працює для нас.

Від імені ради ветеранів військової частини А-4192 Володимир КАМІННИЙ.
Березівка Житомирської області.

Земельна реформа

На свій страх і риск

Селяни тепер найбільше бояться залишитися ошуканими. Хоч як крути, а нові форми господарювання, які майже нав'язуються навзамін учорашнім КСП, ховають у собі небезпеку: залишитися згодом зовсім без землі. А коли це вже твій власний наділ і ти йому хазяїн, то нічого іншого не лишається, як хазяйнувати на ньому на свій страх і риск.

Саме з можливостями так діяти не все гаразд. За невеликими винятками на Дніпропетровщині, приміром, ще ніхто державних актів на право приватної власності на землю не одержав. Наче і є в тебе п'ять або десять гектарів, а наче й немає, бо де вони? Побачити й, даруйте, помацати — зась. А тим часом в області всі господарства ніби і визначилися, за якими правилами існуватимуть далі. Більше половини — 285 —товариства з обмеженою відповідальністю. Ще близько 80 — акціонерні товариства, півсотні реформуються у фермерські господарства і десятків три-чотири — у приватно-орендні.

Численні правничі фірми, які одна поперед одної заходилися надавати селянам юридичні послуги, запевняють, що «все це нормально». З чим не погоджується авторитетний в області юрист Микола Бесараб. Власників земельних паїв, каже він, віддають «на відкуп» підприємливості й совісті окремих хазяїв чи інвесторів. Знову від когось залежатиме доля селян. Можна прогнозувати, продовжує Микола Іванович, що і нові агроформування збанкрутують, як збанкрутували КСП. Тільки тепер «єдиними масивами» заставивши свої паї майбутнім «земельним олігархам».

Передусім для таких «сценаріїв», на переконання Миколи Бесараба, «задумані» модні на Дніпропетровщині товариства з обмеженою відповідальністю. Що вже й збагнули, схоже, в КСП села Привільне Солонянського району. Району, в якому на всі заставки хвалять саме ці «обмежені» товариства. Якщо вільному справді воля, то ми, заявили люди, згідні виняткова на виробничий кооператив.

Отож треба залишатися вкупі, але зі своїми приватними інтересами. Справедливішої «перехідної» форми господарювання, чвенівні правник, і не знайти. Дивно, чому її на Дніпропетровщині геть неохоче й неактивно пропагують? Може, ті, хто «намилився» в «земельні олігархи», не бажають довго чекати, поки поступово земля «перетече» в руки «вибраних»?

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровська область.

І рости, і діяти нам треба

Регіональна політика — політика для регіонів

Верховна Рада нинішнього скликання працює половину відведеного їй терміну. Мабуть, саме на половині шляху і доречно підбити деякі підсумки нашої роботи, визначити, які корективи необхідно внести у свої плани і стиль діяльності.

Потреба озирнутися викликана ще й тим, що за два роки дуже багато чого змінилося у відносинах гілок влади, центру і регіонів, державних органів і громадян. Але, мабуть, найбільше на суспільно-політичну ситуацію в країні вплинули вибори Президента України.

Політичні підсумки виборів

Нині можна говорити лише про їхні найочевидніші підсумки. Не претендуючи на більш точні, запропоную своє бачення того, що відбулося, та його наслідків.

Підсумок перший: громадяни України зробили свій вибір, виходячи не так зі спогадів про минуле, як зі сформованих і досить стійких уявлень про бажане майбутнє. Майбутнє, в якому передбачувані економічні і соціальні реформи приведуть до встановлення демократичного, економічно і політично плюралістичного, справедливого суспільства.

Такий вибір більшості виборців став наочним і незаперечним підтвердженням необоротності змін, що сталися, неможливості повернення до минулого або ж його реставрації. Тобто після президентських виборів, на дев'ятому році незалежної України, можна стверджувати: розрив із минулим відбувся конституційно та інституціонально. А також, що не менш істотно, він відбувся, у чому вже усі були сумніви, у суспільних настановах й уподобаннях виборців.

Підсумок другий: наймасовіший настрій громадян — очікування стабільних позитивних змін. Виборці виявилися надзвичайно чутливі до найменших ознак і симптомів поліпшення справ: чи це стосувалося виплати заробітної плати, пенсій, стипендій, чи поліпшення роботи комунальних служб, освіти й охорони здоров'я. Водночас у суспільстві накопичена величезна «втома» від негативної соціально-економічної динаміки. Не випадково за представника від комуністичної партії на вищу державну посаду проголосувало майже дві п'ятих тих, хто має право голосу. Але в цьому також проявилося чекання позитивних зрушень.

Водночас, демократично обраний глава держави не може бути Президентом тільки тих, хто підтримав його в день голосування. Потреби і турботи громадян, які воліли бачити іншого претендента на головній державній посаді країни, йому також близькі й зрозумілі, вони однаковою мірою є мотивом і метою його діяльності. Отже, сформульований виборцями наказ звучить приблизно так: прагнути до майбутнього, не жертвуючи сучасним.

Підсумок третій: щоб реалізувати подібний наказ, необхідно критично переосмислити пройдений шлях. І не той, що пройдений багато десятиліть тому, а останнього десятиріччя. Виборці зажадали від політиків — і не тільки тих, хто брав участь у президентських виборах, — мабуть, найважчого: бути критичними до себе і до своїх дій, а також до тих, хто їх оточує. І є безумовні ознаки того, що подібна вимога почута.

В інавгураційній промові Л. Кучма пообіцяв громадянам, що вони побачать нового Президента. Але неможливо стати новим, не піддавши переосмисленню власну діяльність, не відсіявши помилок, не враховуючи успіхи та невдачі. Непряме визнання допущених помилок було, безумовно, плодом нелегких роздумів. Досить швидко воно було підтверджено практичними кроками: відомо, з якою енергією Президент підтримав кандидатуру В. Ющенка при призначенні на посаду Прем'єр-міністра. І от уже затверджений глава уряду в одному з інтерв'ю говорить про те, що держава обманювала своїх громадян, причому нагальне завдання нового уряду полягає в поверненні довіри населення до основного соціального інституту.

Підсумок четвертий: своїми програмами претенденти на президентську посаду сформували у виборців очікування змін у конституційному устрої держави. Саме наймовірніші кандидати на вихід у другий тур пропонували ліквідувати посаду Президента, наполягали на союзах, що обмежують суверенітет України, вважали за доцільне трансформувати однопалатний парламент у двопалатний.

Всі ми свідки того, як важко, з якими величезними соціальними й економічними витратами дається усім нам, хто живе в Україні, незалежна державність. Легітимно обрані органи влади ще не встигли завоювати довіру громадян, сама демократія ще непевна, не встановлені міцно і поділ влади. І за цих умов привселюдно дискредитувати конституційні органи влади — виходить, працювати проти демократії.

Кількість не завжди переходить в якість

У підвищенні ефективності роботи Верховної Ради фокусуються усі проблеми функціонування законодавчого органу. Щодо цього розбіжностей між депутатами немає: усі ми хочемо працювати результативніше. Питання тільки в тому, як цього досягти.

Протиріччя, в якому ми постійно перебуваємо, — це протиріччя між кількістю і якістю прийнятих законів. Причому протиріччя багатоаспектне. Народним депутатам часто дорікають, що вони приймають мало законів або не приймають тих, що необхідні, або приймають неякісні закони. Але закони являють собою щось дуже серйозне, те, щодо чого досить важко висувати вимоги «прискорення» проходження і розгляду. Нагадаю недавній факт. Новий уряд відкликав більше двохсот законопроектів, поданих до парламенту колишнім урядом. Якщо навіть кожному закону присвятити лише один день, то для розгляду буде потрібно більше двохсот днів, тобто половина річного робочого часу парламентаріїв.

Резерви підвищення ефективності роботи Верховної Ради існують і не потрібна особлива політична воля, щоб привести їх у дію. Перелічу лише деякі, найочевидніші з них.

Треба опанувати навичку ранжирувати закони за ступенем їхньої необхідності і важливості. Немає сумніву: серед двохсот законопроектів, поданих колишнім урядом, були і пріоритетні, ті, що дозволили б заощаджувати найдефіцитніший сьогодні ресурс — час. І кому, як не уряду, знати, які з них варто розглядати насамперед. Тоді б і народні депутати знали, за які законопроекти необхідно братися в першу чергу. Комітети, зі свого боку, могли б вдосконалити роботу з ієрархізації наявних і можливих проектів законів, погодити подібну пріоритетну ієрархію із зацікавленими сторонами, міністерствами, держкомітетами.

Удосконалення потребує і практика проведення законів через парламент. І справа не тільки в тому, щоб більш професійно організувати підготовку в комітетах, не провокуючи парламент обговорювати законопроект в усіх деталях.

Підвищенню ефективності законодавчої роботи сприяли б парламентські слухання про те, як «працює» той чи той законопроект, тобто поступовий перехід до здійснення своєрідного моніторингу прийнятих законів. Ввели, приміром, у дію пакет законів про оподаткування, доцільно, скажімо, через півроку повернутися до них і подивитися, чи досягнуто цілі, передбачені даним пакетом. Надалі доцільно розглянути в комітетах і на пленарному засіданні пропозиції щодо внесення змін і доповнень у конкретні закони.

І, на завершення, ще про один очевидний резерв. Мається на увазі переосмислення ролі опозиції у парламенті і в суспільстві. Зрозуміло, перебування в опозиції накладає дуже серйозні зобов'язання, які не зводяться до вміння твердо казати «ні» якщо не в усіх, то у більшості випадків. Бути в опозиції — означає припускати наявність загальних цілей і цінностей у різних прошарків і груп населення. Звідси випливає, що між парламентськими фракціями завжди існують можливості досягнення консенсусу і примирення з приводу найсуперечливіших законопроектів.

Справа в тому, що час непримиренних опозицій залишився в минулому: добробут громадян вимагає від народних депутатів і політиків більш гнучкої і конструктивної поведінки. Звідси зовсім не випливає вимога поступатися принципами або торгувати ними. Усі повинні усвідомити: не буває принципів, які б ігнорували потреби тих, хто обирав депутатів у законодавчий орган.

Гасло дня: менше держави

За два роки роботи Верховної Ради нинішнього скликання закладені основи регіональної політики. І справа не тільки в тому, що прийнято низку найважливіших правових актів, які заклали її фундамент. Завдання усієї сукупності чинних і обговорюваних законів полягає у створенні правової бази для проведення регіональної політики. І така політика є невід'ємною частиною загального процесу демократизації суспільства, реального наближення влади до громадян, до їхніх потреб і повсякденних справ.

Ми продовжуємо жити в досить централізованій державі, у якій влада й основні фінансові ресурси концентруються в органах державного управління й оминають органи місцевого самоврядування. Якщо дати коротку формулу нинішнього стану справ, то вона має приблизно такий вигляд: занадто багато держави в розпорядженні і контролі комунальною і місцевою власністю. В результаті органи місцевого самоврядування, які покликані задовольняти запити громадян, фактично позбавлені можливості робити це в повному обсязі.

Уже неможливо списувати це на спадщину минулого. Звичайно, саме від цієї спадщини нам варто відмовитися якомога швидше. І окремі зрушення уже цілком відчутні. В останні два роки повноваження щодо управління державними підприємствами і державними корпоративними правами у відкритих акціонерних товариствах передаються обласним і районним державним адміністраціям, а в деяких, менш численних випадках, і місцевим радам. Один із останніх прикладів стосується Донецької і Дніпропетровської областей, яким за результатами робочої поїздки Президента Леоніда Кучми у грудні 1999 року передаються відповідні повноваження. Інакше кажучи, рух економічної і фінансової влади від центру до регіонів — децентралізація влади — відчутний і являє собою, безсумнівно, позитивний процес.

Водночас, якщо говорити про один із основних напрямів регіональної політики, то він полягає саме в «роздержавленні» влади. Зрозуміло, передача прав розпорядження від державних органів до органів місцевого самоврядування супроводжуватиметься явними і прихованими конфліктами, претензіями й скаргами. Не можна покладатися і на те, що без компетентного і твердого втручання третьої сторони подібні конфлікти вдасться швидко розв'язати.

Такою третьою стороною може бути тільки загальнонаціональний орган. У своїй діяльності він керуватиметься наявною правовою базою, що регулює права й обов'язки органів державного і місцевого самоврядування, вноситиме зміни в чинні закони, оцінюватиме і пропонуватиме необхідні нові законопроекти.

Тепер настав час практичного проведення регіональної політики. При цьому її варто максимально синхронізувати у термінах з адміністративною реформою. Запізнення з реалізацією регіональної політики погіршує умови досягнення її основних цілей. Поки ще можливість синхронізації зберігається. До того ж, відповідно до розпорядження Президента України, з ініціативи Союзу лідерів місцевої і регіональної влади України створена комісія з розробки концепції державної регіональної політики. 24 грудня 1999 року на засіданні Ради регіонів при Президентові України були розглянуті основні положення цієї концепції.

Її реалізація передбачає створення ефективного механізму роздержавлення влади, зміцнення матеріальних, фінансових, правових основ місцевого самоврядування. При цьому автори концепції пропонують починати таку масштабну роботу зі створення національного агентства регіонального розвитку, недвозначно підкреслюючи, що роздержавлення може бути справою тільки держави. Передбачається, що після обговорення концепції відповідним указом Президента України вона буде прийнята до виконання.

Борис АНДРЕСЮК,
народний депутат України,
доктор політичних наук.

Зубаста опозиція — дієва більшість

Готується законопроект

Після створення парламентської більшості прийняття закону про опозицію було однією з основних обіцянок. І невдовзі з різницею в один день (16 та 17 лютого) до Верховної Ради України було подано два законопроекти — Володимира Філенка «Про парламентську опозицію» та В'ячеслава Коваля, Олександра Карпова і Віктора Медведчука «Про політичну опозицію у Верховній Раді України».

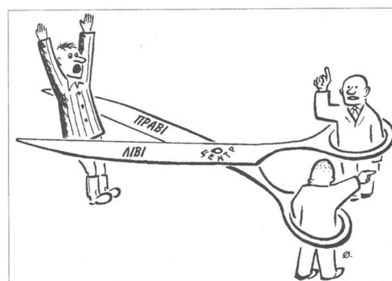
Два законопроекти істотно відрізняються уже в самому визначенні поняття «опозиція». У проекті В. Філенка під політичною опозицією в парламенті визнається незгода депутатських груп і фракцій з політичним курсом уряду, а в проекті В. Коваля, О. Карпова і В. Медведчука — з курсом Президента та уряду. Законопроект В. Філенка грунтується на визнанні України як парламентсько-президентської республіки. Варіант В. Медведчука— О. Карпова—В. Коваля тлумачить нинішній політичний лад як президентсько-парламентський, а то й президентський. У В. Філенка виписано формування саме урядової опозиції, ключовим є ставлення депутатів до уряду і Президент як суб'єкт відносин не присутній. Водночас у «трикутній» моделі В. Медведчука та ін. ставлення до Президента у взаєминах парламенту є головним. Таке визначення опозиції автори законопроекту пояснюють тим, що в Україні парламентська опозиція не є класичною: на відміну від, скажімо, Великої Британії, Німеччини, Італії або Японії, структури виконавчої влади формує не парламентська більшість, а Президент і Кабінет Міністрів.

Істотною розбіжністю двох законопроектів також є права і гарантії, надані парламентській опозиції. Так, обидва варіанти передбачають право на критику виконавчої влади, на представництво у комітетах і комісіях ВР, участь у парламентському контролі, на доповідь на пленарному засіданні та оголошення заяви, на використання ЗМІ й квоти ефірного часу на загальнонаціональних каналах та газетної площі в державних виданнях. Однак у проекті В. Філенка представникам опозиції пропоновано виділити посади голів п'яти парламентських комітетів: бюджетного, правоохоронного, інформаційного, регламентного та з питань прав людини і нацменшин. У тому разі, коли опозиція у ВР становитиме більш як третину конституційного складу парламенту, її лідера може бути представлено в керівництві парламенту. Серед інформаційних гарантій — ще й інформаційні стенди про діяльність опозиції в кожному населеному пункті України. Опозиційним формуванням (і не лише парламентським) гарантується право представництва у складі виборчих комісій та комісій з референдумів.

У проекті В. Медведчука та ін. опозиція може утворити опозиційний кабінет міністрів — постійно діючий консультативно-допоміжний орган політичної опозиції для контролю за діяльністю Кабінету Міністрів та органів виконавчої влади. До його складу входять і члени опозиційної парламентської фракції, і опозиційних партій, не представлених у ВР. Глава опозиційного кабміну за законопроектом «Про політичну опозицію у Верховній Раді» має право брати участь у засіданнях Кабінету Міністрів України з правом виступу. На думку директора Інституту політики Миколи Томенка, ідея опозиційного уряду дає можливість опозиції не лише критикувати, а й «показувати, що вона робить і хотіла б робити у соціально-економічній сфері, а людям — бачити альтернативу: варіант уряду і опозиції».

На долю закону про опозицію у парламентських кулуарах є різні погляди. По-перше, діяльність парламентської опозиції може бути врегульовано в різний спосіб: або в законі про Регламент ВР, або в законі про статус народного депутата, або окремим законом. Дехто у прийнятті закону про парламентську опозицію (незалежно, в чиїй саме редакції) вбачає певний парадокс. «Якщо зараз прийняти такий закон, у нас буде узаконено і регламентовано опозицію в парламенті, а діяльність самого парламенту — ні, — стверджує Олександр Лавринович. — Бо досі не маємо закону про Регламент ВР». Хоча депутат не вважає, що треба спеціально писати закон про парламентську більшість. Ті, хто складає більшість, користуються нормами Регламенту.

На думку представника Президента України в парламенті Романа Безсмертного, має бути закон про політичні партії й у ньому два розділи: один — про загальнополітичну опозицію, другий — про парламентську. «Коли говоримо про спільний закон про опозицію, постає запитання: чи може цей закон регулювати всі проблеми? — каже Р. Безсмертний. — Наприклад, сьогодні Президент Франції Ж. Ширак — голліст, а парламентська більшість — соціалісти. Тобто відразу виникає конфлікт усередині закону і невідповідність парламентської опозиції загальнополітичній. Парламентська опозиція — це процедура співвідносин між депутатською більшістю і меншістю. А загальнополітична опозиція — це опозиція до уряду, до Президента, до парламенту».

Михайло Сирота також вважає, що логічно було б спочатку законодавчо визначити, що таке парламентська більшість, які її функції та мета створення, а тоді вже пов'язувати з діяльністю парламентської опозиції. Мовляв, інакше закон про парламентську опозицію ефективно не працюватиме тривалий час. Ще один крок (запропонований ще під час президентської виборчої кампанії Л. Кучми і який нині підтримують не лише пропрезидентські сили у ВР) — визначення парламентської більшості й опозиції через внесення змін до Конституції.

«Опозиції треба відводити функцію санітарів лісу. І тільки тоді парламентська більшість буде здорова, коли матимемо нормальну зубасту парламентську опозицію», — переконаний М. Сирота.

Аналітики вказують ще й на те, що в обох проектах не виписано, як бути, якщо на наступних парламентських виборах за два роки після обрання Президента у парламенті сформується більшість, опозиційна до Президента? Якщо ця більшість не схвалюватиме кандидатуру прем'єра, запропонованого Президентом?

Утім, за всіх розбіжностей і суперечностей один із запропонованих варіантів закону про опозицію, вочевидь, буде прийнято у першому читанні. «Краще мати недосконалий закон, ніж жодного», — стверджує Голова Верховної Ради Іван Плющ. І, до речі, нагадує, що проекти законів про парламентську меншість уже були у ВР (звісно, з іншим авторством) ще в 1991—1992 роках.

І нарешті ще один дзвоник, що провіщає розвиток подій. Останні процеси в парламенті (розпуск фракцій СелПУ і «Громади», створення «Солідарності», назріваючий розкол у КПУ, несхвалення на «ура» всіх урядових першочергових податково-бюджетних законів тощо) перевіряють на міцність і меншість, і більшість. А відтак, і чіткий поділ на більшість і опозицію, яку намагаються закріпити в законі.

Юліана ШЕВЧУК.
Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Патріоти і «кіпріоти»

або Чим заохотити стратегічного інвестора

У центрі уваги громадськості перебуває Концепція реформування податкової системи України, підготовлена групою народних депутатів на чолі з Богданом Губським.

Народний депутат Володимир МАКЕЄНКО вважає, що головне завдання податкової реформи — залучення значних інвестицій у вітчизняне виробництво.

На кого працюють наші гроші

— Володимире Володимировичу, щойно заходить мова про стимулювання внутрішнього інвестора, згадують кошти наших співгромадян, вивезені з України. По-вашому, скільки грошей осіло на закордонних рахунках?

— Я рахував у 1994 році. Проаналізував квоти Міністерства економіки, ліцензії Міністерства зовнішньоекономічних зв'язків, ціни, що фігурували в контрактах на поставку нафти, іншої сировини. Виходило, що близько 17 мільярдів доларів. Цілком імовірно, що за 6 років, які минули відтоді, ця цифра збільшилася ще наполовину.

— Повернути їх буде непросто?

— Ці гроші неможливо повернути силоміць або відібрати у нинішніх власників. Коли виникають подібні заклики, це лякає людей. Інтереси справи й української економіки вимагають, щоб власники капіталів були впевнені у своєму захисті. Вони повинні довіряти державі, а вона має переконати, що її слово тверде.

Кажучи про амністію капіталів, влада обіцяє критично проаналізувати природу і походження цих коштів. Знайти межу між кримінальним і некримінальним тіньовим капіталом дуже важко, оскільки вже саме ухиляння від податків переслідується законом. Тому так звані перевірки чистоти грошей на закордонних рахунках не виключають чиновницького свавілля. Ніхто в чесність таких перевірок не повірить, і кошти залишаться там, де вони лежать нині.

— Але ж існують інші джерела інвестицій. Скажімо, доходи від приватизації...

— Торік до нас приїздив міністр закордонних справ Кіпру. Йому було влаштовано дуже гостинний прийом, багато говорилося про те, що 70% закордонних інвестицій надходять в Україну саме з цієї середземноморської острівної країни. Не знаю, що почував при цьому іноземний урядовець, але мені було сумно і смішно водночас. Кого ми обманюємо?

Реально залучити кошти в Україну можемо лише ми самі, реформувавши податкову систему. І поки ми цього не зробимо, в нас не повірять. Сьогодні ж навпаки: Україна є потужним джерелом інвестицій для багатьох розвинених країн. І можна зрозуміти іноземних фінансистів. Уявіть ситуацію. Ви — власник банку, на рахунках якого лежать кошти громадян України під 4—5% річних. За всіма стандартами це — дуже малий прибуток, але кошти не рухаються, не інвестуються в українську економіку, бо дуже ризиковано.

Нашою приватизацією можуть, звичайно, зацікавитися фондові спекулянти. Їм вигідно за безцінь купити акції, пообіцяти вкладення капіталів, але вони ніколи не працюватимуть на перспективу, а прагнутимуть якомога швидше повернути кошти, що призведе нових соціальних і технологічних втрат.

Росіяни ідуть...

Приватизація — справа потрібна, корисна, але мені не байдуже, в чиїх руках опиниться, наприклад, чернігівське підприємство «Хімволокно» і що буде з його багатотисячним трудовим колективом після зміни власника. Тому я хочу мати повну інформацію про можливості й наміри інвестора. І в своєму парламентському комітеті обстоюю прозору приватизацію, яка дозволить прогнозувати й контролювати ситуацію на роздержавлених підприємствах.

— Значний інтерес до українських підприємств останнім часом виявляє російський капітал...

— З великою приватизацією, на противагу росіянам, ми вже спізнилися. Російський капітал розвинувся набагато швидше і масштабніше. Як на мене, конкуренцію на українському ринку йому не зможе скласти ніхто. Росіяни хочуть прийти на наш ринок, і вони вже йдуть. Тому нам треба визначатися: віддати важелі управління іноземцям чи дозволити легалізуватися нашим, вихованим на українському грунті, власникам. Ця генерація вже сформована. Їй треба дати можливість вийти з «тіні» і залучити до власної справи всі свої кошти.

Нове покоління — хто це?

— ...Треба довірити відповідальність за стан економіки людям, які реально мають важелі впливу на ситуацію, передусім — у фінансовій сфері. Потрібно налагодити між цими людьми й державою партнерські стосунки.

Багато хто з власників капіталів свого часу приходив до мене в банк і пропонував узяти кошти в управління. Гроші повинні працювати. Сьогодні є фінансовий потенціал, здатний кардинально змінити становище в економіці, але він у руках двох-трьох тисяч осіб. Не знаю, яким чином їм повернути довіру до держави. Можливо, варто було б зібрати їх усіх разом — приблизно як свого часу колишній прем'єр проводив навчання з цивільної оборони. До речі, гадаю, що склад учасників цих зібрань не дуже б відрізнявся.

Утім, самих лише обіцянок і гарних слів цим людям, звичайно ж, буде не досить, потрібні конкретні кроки для оздоровлення економічної системи. Перше і найнеобхідніше — законодавче оформлення податкової політики, на що і спрямована наша Концепція реформування податкової системи. Чим прозорішою й вигіднішою для підприємця вона буде, тим більше шансів залучити в нашу економіку серйозні капіталовкладення.

Зрештою, слід подбати про ефективний механізм кредитування. Кошти можуть прийти в українську економіку тільки через національну банківську систему, тому її зміцнення — одне з найперших і найважливіших завдань.

Розмову вів Олекса КОВАЛЬЧУК.

Грани сотрудничества

30 марта в Харькове откроется международная научно-практическая конференция "Экологическая и техногенная безопасность", инициатором проведения которой выступил Харьковский институт социального прогресса (ХИСП) — один из первых в Украине хозрасчетных вузов (в сентябре 2000 г. институт отметит свое десятилетие). Отрадно, что цель и перспектива развития одного из соучредителей ХИСП — ОАО «ХТЗ» — не только выпуск тракторов, но и забота о будущих кадрах. В итоге студентов ХИСП, среди которых немало детей тракторостроителей, получают прочные знания, заводских специалистов обучают на современных компьютерных технологиях, а ученые вуза готовы реализовать ряд научных проектов, что предусмотрено договорами о творческом сотрудничестве между ХТЗ и ХИСП.

Обличчя тисячоліть 2000

1. До 500 р.

Мітрідат VI Євпатор ▶ (132—63 до н. е.) — цар Понтійського царства, до якого входив Південний берег Криму.

IV. 1501—2000 рр.

◀ Данило Нечай (?—1651) — брацлавський полковник.

Лазар Баранович ▶ (1620—1693) — письменник, церковний діяч.

◀ Ісак Бродський (1884—1939) — художник.

Євген Коновалець ▶ (1891—1938) — військовий і політичний діяч, засновник ОУН.

◀ Михайло Кравчук (1892—1942) — математик, академік.

Валер'ян Підмогильний ▶ (1901—1941) — письменник.

◀ Григорій Ткачук (1918—1989) — організатор сільськогосподарського виробництва.

Феодосій Роговий ▶ (1925—1992) — письменник.

◀ Опанас Заливаха (народ. 1925) — художник.

Валентина Калиновська ▶ (народ. 1938) — артистка балету.

◀ Олександр Волков (народ. 1948) — льотчик-космонавт.

Олександр Заваров ▶ (народ. 1961) — футболіст, володар європейського Кубка кубків.

(№ 41. Далі буде).

Ведучий рубрики Віталій АБЛІЦОВ.

Депутат з правом голосу. Від Бога

Сьогодні Дмитрові Гнатюку — 75

(Початок на 1-й стор.).

— Дмитре Михайловичу, ми з Вами бачилися рівно п'ятнадцять літ тому, також з нагоди ювілею. Те інтерв'ю було важке, бо Ви відповідали обережними фразами, взятими майже буквально з газет, які писали про Вас раніше. Це було видно, бо я ж готувався до зустрічі, перечитав усе, що міг. Ви тоді загадали мені досі не розгадану загадку: щось спонукало Вас бути обережним, чи то буковинський характер такий?

— Я мав причини для обережності. У сороковому році, коли Буковину приєднали до СРСР, мені було 15 літ, я втратив брата. Він чудово володів англійською, французькою, іспанською. Здавалося, прийшла радянська влада, і йому відкрито всі дороги. Але через півроку його заарештували як шпигуна, ніби він переходив румунський кордон, якого до 40-го року не існувало! Влаштували пекельний допит, переламали хребет і розстріляли. Протоколи свідчать, що його, можливо, погубило те, що він знав кілька мов, але погано знав російську, ну, не вивчали тоді в Румунії російську. А допитував сержант, котрий не знав українській. Брат просив, щоб йому дали перекладача — українця чи хоч іспанця, а це лиш посилювало підозру. Сержант не вірив, що хтось може не знати російської мови. Оце мені був гіркий урок: тримай язика за зубами. Та й не останній урок...

— А тим часом, Дмитре Михайловичу, є російська примовка, котра формально цілком прикладається до Вашої біографії — «жил припеваючи». Хоч, можливо, в різні часи вартість «припевания» була різна...

— Справді, я співаю чи не від самого народження, та одразу вам скажу: все це нічого не варте, якщо нема для кого співати. Але мені завжди щастило на прекрасних людей. Уявіть, одразу після армії став учнем Паторжинського!

— В армії Ви теж співали?

— Так, і не десь в ансамблі, а на Уралі, на танковому заводі, ще йшла війна, людей не вистачало, вони голодували, мерзли, вмирали, і туди послали нас, солдатів. Там було багато земляків, і я організував український хор — 400 душ! Ми співали «Забілілі сніги», «Реве та стогне», «Ой, закувала та сива зозуля...» Уявіть, які то були рятівні пісні для тих обставин.

— А невдовзі Ви співали для зовсім іншої публіки: Сталін, Хрущов. Хтось із них був достойний справжньої пісні? І взагалі Ви не почувалися іноді «оспівувачем режиму»? І коли легше співалося — у сорокових чи, скажімо, у благословенних шістдесятих?

— Поставте себе на моє місце: я благополучно закінчив війну, це вже було велике щастя і велике чудо, яке вам тепер важко уявити. Ви кажете «шістдесяті», а я кажу, що кінець сорокових теж був «благословенний», бо я живим повернувся на батьківщину, вступив до консерваторії, це було таке, про що ще вчора й не мріяв ні я, ні мільйони інших, хто пережив війну. Режим? Я дякував долі, я її оспівував — хоч при цьому жили ми впроголодь, я до консерваторії мало не босий ходив, обідраний.

Але поруч був знаменитий професор Іван Сергійович Паторжинський, неперевершений співак, інтерпретатор народної пісні, великий майстер співу — тобто тієї стихії, якій я знав ціну. І тому я не міг не почуватися щасливим, нехай і в драних черевиках. Або знайомство з Максимом Тадейовичем Рильським, світлим чоловіком, Божою людиною. Рильський каже: «Дмитре, а заспівай козацьку думу!» Я співав йому: «Віє вітер, віє буйний, дуба нагинає, сидить козак на могилі та й думку гадає: Скажи мені, буйний вітре, де козацька доля?» Було дуже приємно співати людині, котра на цьому тонко й глибоко розуміється.

Але потім я це співав на академвечорі, то думав, що мене з'їдять: про яку ти долю співаєш?! Тобі радянська влада все дала, а ти?! Тобто їх зовсім не цікавив мистецький вимір. Звісно, в таких умовах вироблялася своєрідна обережність. 1948 року я отримав Сталінську стипендію, так я тіні своєї боявся, щоб не сказали, що я не виправдовую високого довір'я. І коли Сталіну співав у Кремлі, то не хвалився, бо могли сказати: «Ага, він бравірує цим!»

— Одначе Верьовці Ви про це того ж вечора розповіли?

— Розповів, бо, я ж кажу, мені щастило на людей, котрим можна було довірятися. Це дуже важливо завжди. Зрештою, я не приховую: дуже вдячний Хрущову за те, що він так захопився нашими піснями і мене поважав.

— Ви не співали разом?

— Співали, але у Хрущова не було голосу, а от у Ворошилова був хороший тенор, і ми охоче співали вдвох — «Де ти бродиш, моя доле?», «Місяць на небі», потім ще він дуже любив «Ой у полі озеречко, там плавало відеречко», я цю пісню саме тоді вивчив.

— У Вас були коли-небудь ілюзії, що можете своїм артистизмом впливати на владу, на вождів?

— Я давно збагнув, що коли співаю, то я співаю не лише голосом, а й серцем, душею, розумом — тобто це ширший вплив, ніж просто текст чи мелодія. І я думав, що можу впливати на людей, котрі при владі. Тим більше, що мав нормальні стосунки і з Шелестом, і з Щербицьким. Кажуть, вони були сякі-такі. Але вони були люди своєї епохи, служили системі й іншими бути не могли. А Шелест мені вірив по-людськи, залишаючися слугою системи. Уявіть собі, що таке було тоді —випустити за кордон українського співака з іміджем націоналіста...

— У Вас був такий імідж?

— В усякому разі, Суслов мене якось так прямо й спитав: чи правда, що ви націоналіст? Я відповів, що люблю всі народи, але артист без свого народу неможливий, тому зобов'язаний його любити.

— Він Вас зрозумів чи просто погодився?

— Просто погодився. Так ось, мене не пускали за кордон. А Шелест пустив, але своєрідно, він сказав: «Я тобі вірю, ти не зрадиш Батьківщину. А як зрадиш, я тебе вб'ю!» — і показав свої руки, а вони у нього були — дай Боже!

— Тобто це він по-дружньому так сказав?

— Звичайно, така була лексика епохи, що поробиш?

— Отже, у Вас рано скінчилися ілюзії, що можете впливати на владу?

— Знаєте, мені й досі здається, що коли ти несеш у життя художню правду, це може на когось вплинути. Інша річ, що ця правда буває нікому не потрібна.

— Ви були колись народним депутатом Союзу РСР. І ось, будучи людиною на вершині літ, слави і досвіду, ви раптом знову йдете в народні депутати України. Це що — старі ілюзії впливу на владу чи якісь нові?

— За вдачею я романтик, і ні досвід, ні літа тут ні при чому. Я стараюся помагати людям, і приємно згадати, що до мене, як до депутата, за часів Союзу людей приходило на прийом, може, більше, ніж до інших.

— Коли було легше допомагати людям — тоді чи тепер?

— Це завжди важко, але зараз таки важче. У мене була мрія: ось зберуться у нашому парламенті патріоти, які хочуть, щоб Україна була красива, багата, міцна, і ми зійдемося, і скажемо своє слово, і все буде так, як мусить бути. Але гірко й прикро, бо замість того, щоб сказати оте вагоме «слово», говоримо лиш про те, що «треба народові помагати»...

— Але у Вас лишається можливість допомогти хоча б культурі, хоча б своєму театрові?

— Коли народ живе у принизливих умовах, чи можна щось вимагати для високого мистецтва? Житимуть наші люди —житиме наша культура. Їй і не потрібна якась банальна «допомога», бо її потенціал дуже потужний.

— Вам часто доводиться зустрічатися з тим «потенціалом» десь на вулиці чи в застіллі?

— Доводиться, адже мене знають як співака, і от десь у селі, після чарки, обов'язково знаходиться хтось хоробрий і каже: «Ану, я вам заспіваю!» І я бачу, що чоловік трохи перебрав, але коли почне співати, ну — соловей! Я кажу: «Хлопче, ти сам не знаєш, чим володієш, тобі співати треба!» А він: «Е, я ото не люблю — сцена і всяке таке, ну його!» І ці люди незнищенні за будь-яких умов. Інша річ, що нинішня звукотехніка псує живий натуральний голос, люди звикають, що їхній шепіт, посилений мікрофоном, нібито звучить, а це самообман...

— П'ятнадцять років тому я спитав, чи успадкували Ваші нащадки Ваш талант? Ви відповіли, що співаєте разом з онуком, Дмитром Гнатюком-молодшим.

— Мій онук Дмитро справді дуже гарно співав у дитинстві, тепер уже не співає, навчається в університеті, філолог. Головне, що ми одне одного розуміємо, він діда слухає, і тим я щасливий.

— Дмитре Михайловичу, Ви давно підрахували, що Вам у 2000 році буде сімдесят п'ять. Ви, мабуть, ще літ тридцять тому уявляли, як це буде. Щось вгадали?

— Нічогісінько! Уявіть, коли я прийшов працювати до оперного театру, то знав, яка це відповідальність і яка праця, і думав собі: Господи, це ж до пенсії ще двадцять п'ять років, як я це витримаю?! Але чим більше працював, тим більше позбувався цього страху, я був наче зачарований роботою. І от святкують моє 50-річчя, а я не відчуваю цього, потім 60-річчя — знов не відчуваю! Гадав, щось відчую в сімдесят — теж ні. І от 75 — так само. Приходьте ще літ через 10, може, я відповім на ваше запитання якось інакше!

Записав Віталій ЖЕЖЕРА.

Спробувала. І виграла!

«А наші сірники кращі»

(Початок на 1-й стор.).

— До цього моя сім'я користувалася білоруськими сірниками. Але коли торік у райцентрі купила наші, українські, що їх виготовляють у Березному, переконалася: вони кращі за якістю, — сказала директорові Анюта Легка. — Отож дякую вам за приз, у господарстві знадобиться.

До речі, подібні призи одержали Андрій Легетко із села Птича Дубенського району та деякі передплатники «Голосу України» із Києва й Київської області.

Щодо сім'ї 38-річної Анюти Легкої, то вона разом з чоловіком В'ячеславом, який працює бензопильником у держлісгоспі, виховує чотирьох дітей. Старший, Славко, вже одружився, а молодші Толик, Люда та Ігор поки що при батьках — школярі. Сім'я працелюбна: утримує багато живності, коня, яким обробляє гектар городу (а свій пай у 3,7 гектара Анюта Володимирівна довірила місцевому господарству), на якому вирощують картоплю. Цьогоріч мала від цього зиск: поміняли не лише на продукти, мийні засоби, які пропонували заготівельники із південних областей України, а й зуміли купити дещо з одяганки. Щоб мати «живу» копійку (бо в господарстві та лісництві переважає натуроплата, а допомоги за багатодітність Легким ще за минулий рік не виплатили), відгодовують і продають худобу. З цього й живуть.

— У селі, хто має здоров'я і не лінується, ніколи голодний не буде, — каже Анюта Володимирівна. — Але хоч би яка втомлена була, все одно прочитаю вашу газету.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

ВАТ «Тернопільська фармацевтична фабрика»

повідомляє, що 12.05.2000 року о 10.30 відбудуться перші загальні збори акціонерів товариства за адресою: м. Тернопіль, вул. Текстильна, 2А, ПК «Текстильник».

Порядок денний:

1. Затвердження регламенту загальних зборів акціонерів.
2. Звіт правління про роботу відкритого акціонерного товариства за 1999 рік.
3. Звіт голови ревізійної комісії. Затвердження балансу підприємства.
4. Затвердження нової редакції Статуту.
5. Обрання органів управління товариства:
   — обрання голови та членів Правління;
   — обрання членів Спостережної ради;
   — обрання членів Ревізійної комісії.
6. Затвердження кошторису розподілу прибутку за 1999 рік, та планових нормативів використання чистого прибутку на 2000 р.
7. Затвердження договорів пов'язаних з реконструкцією виробництва згідно вимог ЕС.

Для реєстрації акціонер повинен мати при собі документ, що посвідчує особу, а представник акціонера — доручення, оформлене за встановленим порядком. Реєстрація учасників зборів 12.05.2000 р. з 8.00 до 10.00.

Телефон для довідок: (0352) 22 14 44.

Правління.

Київська міська клінічна лікарня швидкої медичної допомоги оголошує про проведення торгів (тендеру) на закупівлю наркозно-дихального обладнання для дорослих лікарень за рахунок бюджету Київської міської державної адміністрації. **Замовник торгів** — Київська міська клінічна лікарня швидкої медичної допомоги.

Почтова адреса замовника: 02166, м. Київ, вул. Братиславська, 3.

Торги будуть проводитись із застосуванням відкритих процедур для постачальників 13.04.2000 р. о 10-00 за київським часом за адресою: Україна, м. Київ, вул. Братиславська, 3. Київська міська клінічна лікарня швидкої медичної допомоги; кабінет головного лікаря.

Тел. (044) 518-03-35,
тел./факс 518-04-44.

Додаткова інформація за телефонами: 518-03-35, 518-04-68.

Правління відкритого акціонерного товариства «Куп'янський хлібозавод»

повідомляє акціонерів

про те, що 28 квітня 2000 року відбудуться щорічні загальні збори акціонерів

Початок роботи зборів — о 10-й годині за адресою: м. Куп'янськ, вул. Енергетична, 1 у Червоному кутку хлібозаводу.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 1999 рік, напрями його діяльності у 2000 році.
2. Звіт ревізійної комісії про роботу за 1999 рік.
3. Затвердження порядку розподілу прибутку товариства на 2000 рік.

Реєстрація акціонерів та їх представників буде проводитись в день проведення зборів до 9 години 30 хвилин за місцем проведення зборів.

З усіх питань проведення загальних зборів акціонерів просимо звертатися за телефоном: 5-52-31.

ВАТ «Експериментальний завод залізобетонних шпал»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про результати роботи в 1999 році та основні напрями діяльності на 2000 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Затвердження річного звіту і балансу за 1999 рік.
4. Різне.

Збори відбудуться 11 травня 2000 року о 10-й годині за адресою: 03680, м. Київ, проспект Відрадний, 52.

Реєстрація акціонерів з 9.00 до 10.00.

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу, а уповноважені — доручення на право участі у зборах.

Довідки за тел.: (044) 471-55-27.

Правління ВАТ.

Оголошення про тендер з визначення генеральної проектної організації

Консорціум «Трансмагістраль», керуючись концесійним договором від 23 грудня 1999 року, виступає замовником і оголошує відкритий тендер з попередньою кваліфікацією з визначення генеральної проектної організації — розробника проектно-кошторисної документації на будівництво нової концесійної автомобільної дороги Львів — Краковець, Львівська область. Категорія дороги — 1а, довжина дороги — 83,4 км.

До участі у тендері запрошуються вітчизняні та іноземні проектні, інженерно-вишукувальні, конструкторські та інші організації, які мають досвід у проектуванні сучасних автомобільних доріг та об'єктів автодорожнього господарства.

Етапи і терміни попередньої кваліфікації: отримання учасниками документів (вартість пакета — ***60 грн.***, в т. ч. ПДВ — 10 грн.) — до ***11 квітня*** 2000 року, подання документів на участь у попередній кваліфікації -до 14 квітня 2000 року, визначення претендентів конкурсу пропозицій, повідомлення результатів попередньої кваліфікації — до ***20 квітня*** 2000 року.

Отримання і подання документів здійснюється кур'єром, що має відповідне доручення, за адресою замовника. Перерахунок коштів проводити на розрахунковий рахунок замовника.

Реквізити замовника:

Адреса: Україна, 79001, м. Львів, вул. Винниченка, 18, кімн. 114, 117.

Телефони: 74-41-87; 65-93-45. **Факс:** 74-42-88.

Р/р 2600064 у Яворівській філії АППБ «АВАЛЬ», МФО 325859, Код ЄДРПОУ 30480564.

Тендерний комітет.

Закрите акціонерне товариство «Київінвестбуд-3»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 12 травня 2000 року о 17-00 за адресою: м. Київ, вул. Павлівська, 7.

Порядок денний:

1. Звіт дирекції, затвердження річного звіту за 1999 рік.
2. Звіт Ревізійної комісії.
3. Звіт спостережної ради.
4. Затвердження розподілу прибутку за результатами діяльності товариства за 1999 рік.
5. Інформація по роботу Дирекції та перспективи подальшого розвитку, можливість внеску капіталу Товариства до інших компаній з метою завоювання будівельного ринку.

Довідки за тел. 216-50-56.

До уваги акціонерів ВАТ «Лекс»!

10 травня 2000 року об 11-00 в залі засідань по вул. Л. Первомайського, 6 відбудуться збори акціонерів.

Порядок денний:

1. Про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 1999 рік та перспективи розвитку в 2000 році.
2. Про внесення змін в Статут підприємства.
3. Про збільшення Статутного фонду в зв'язку з індексацією основних фондів.
4. Затвердження договору про видачу кредиту під часткову заставу майна товариства.

Реєстрація акціонерів з 9-00 до 11—00.

Правління ВАТ «Лекс».

Дирекция ОАО «Опытно—экспериментальный механический завод»

сообщает о проведении общего собрания акционеров, которое состоится 21 апреля 2000 года по адресу: г. Запорожье, пер. Тупиковый, 22.

Регистрация акционеров с 13—00 до 14—00.

Повестка дня:

1. Отчет правления о работе ОАО «ОЭМЗ» за период 1999—2000 годы.
2. Отчет ревизионной комиссии по итогам финансово—хозяйственной деятельности Общества за 1999 г. и отчетный период.
3. Распределение прибыли по итогам работы Общества за 1999 г. и плановое распределение прибыли на 2000 год.
4. Об изменениях и дополнениях к Уставу.
5. Об изменении формы выпуска акций.

Всем акционерам (юридическим и физическим лицам) необходимо явиться на собрание или направить своих представителей, делегировать им свои права и выдать доверенности.

Справки по телефону (0612)64—54—63.

Дирекция ОАО «ОЭМЗ».

У зв'язку із закінченням 01 січня 2000 року терміну діяльності Закритого інвестиційного фонду «Радінвест» Загальні збори Засновників на підставі п.29 «Положення про інвестиційні фонди та інвестиційні компанії» затвердженого Указом Президента України від 19 лютого 1994 року № 55/94 прийняли рішення (протокол № 26 від 24 січня 2000 року) щодо перетворення Закритого інвестиційного фонду «Радінвест» у ЗАТ Відкритий інвестиційний фонд «Радінвест».

Учасники Закритого інвестиційного фонду «Радінвест» мають право обміняти належні їм інвестиційні сертифікати фонду на інвестиційні сертифікати фонду правонаступника — ЗАТ Відкритого інвестиційного фонду «Радінвест», або пред'явити до викупу належні їм інвестиційні сертифікати фонду, якщо вони не бажають стати учасниками ЗАТ Відкритого інвестиційного фонду «Радінвест».

Учасники Закритого інвестиційного фонду «Радінвест», які не бажають стати учасниками ЗАТ Відкритого інвестиційного фонду «Радінвест», мають право пред'явити для викупу належні їм інвестиційні сертифікати у термін з 24 січня 2000 року, по 24 квітня 2000 року за ціною 0,5 грн. за 1 інвестиційний сертифікат, за адресою: м. Київ, вул. Вітряні Гори, буд. 10 В.

Учасники Закритого інвестиційного фонду «Радінвест», які виявили бажання стати учасниками ЗАТ Відкритого інвестиційного фонду «Радінвест», мають право обміняти належні їм інвестиційні сертифікати за таких умов:

Один інвестиційний сертифікат Закритого інвестиційного фонду «Радінвест» на один інвестиційний сертифікат ЗАТ Відкритого інвестиційного фонду за адресою: м. Київ, вул. Вітряні Гори, буд. 10 В.

Дата початку обміну інвестиційних сертифікатів буде повідомлена в публікації інформації (зареєстрованою ДКЦПФР) про випуск інвестиційних сертифікатів ЗАТ Відкритого інвестиційного фонду «Радінвест».

Загальні збори акціонерів ВАТ «Полонський комбінат хлібопродуктів»

відбудуться 27 квітня 2000 року за адресою: Хмельницька обл., м. Полонне, вул. Л. Українки, 174.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про результати фінансово-господарської діяльності ВАТ за 1999 рік.
2. Звіт та висновки ревізійної комісії.
3. Звіт спостережної ради.
4. Затвердження розподілу прибутку на 2000 рік.
5. Утворення дочірнього підприємства із затвердженням його статуту.

Реєстрація акціонерів о 10.00.

При собі мати паспорт або інший документ, який посвідчує особу. Представникам також мати доручення на право участі в голосуванні.

Уважаемые акционеры ОАО «Енакиевский металлургический завод»

В повестку дня собрания акционеров дополнительно включен вопрос о внесении изменений в Устав ОАО «Енакиевский металлургический завод».

Совет Общества.

Київська міська клінічна лікарня № 5

м. Києва оголошує торги по закупівлі обладнання та тест—систем по Програмі боротьби зі СНІДом, які відбудуться о 10.00 13 квітня 2000 року за адресою: м. Київ—115, вул. Відпочинку, 11, тел./факс (044) 450—82—55.

Арбитражным судом Днепропетровской области (49000, г. Днепропетровск, ул. Куйбышева, 1а) возбуждено дело № Б/15—285/99 о банкротстве открытого акционерного общества научно—производственного предприятия «Энергоинвест» (51400, Днепропетровская обл., г. Павлоград, ул. Кооперативная, 22, р/с 26001158412001 в ПФ КБ «Приватбанк», МФО 305727).

Київський міський консультативно—діагностичний центр

оголошує торги із закупівлі рентгенівської плівки для лікувальних закладів м. Києва, які відбудуться 14 квітня 2000 р. об 11.00 у приміщенні КМКДЦ. м. Київ, вул. Кондратюка, 6 (6 поверх, кабінет 621).

Телефон для довідок: 430—05—78.

Київський міський консультативно-діагностичний центр

оголошує торги по закупівлі ендоскопічного обладнання (фіброволоконних гастро- та колоноскопів) для лікувальних закладів м. Києва, які відбудуться 18 квітня 2000 р. об 11.00 в приміщенні КМКДЦ: м. Київ, вул. Кондратюка, 6 (6 поверх, кабінет 621). Телефон для довідок: 430-05-78.

Закрытое акционерное общество «Осирис-Энерго»,

зарегистрированное Хмельникским горисполкомом 15.11.96 г. № 95, сообщает о перерегистрации в общество с ограниченной ответственностью с изменением названия на «Герат».

Арбітражний суд Львівської області (290010, м. Львів, вул. Лицековська, 81) порушив справу № 2/1644—7/402 про визнання банкрутом ДА НВЦ «Агроцентр» м. Яворів, Львівської обл., (п/р 26002200171001, МФО 325172 АК АПБ «Україна», код ЄДРПОУ 25229086).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються судом протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Житомирської області (10014, м. Житомир, вул. М. Бердичівська, 25) порушив справу № 20 «б» про банкрутство державного виробничого підприємства «Нива» (Житомирська обл., Олевський р-н, вул. Привокзальна, 39), р/р 260004 в АППБ «Аваль» м. Новоград-Волинська, МФО 311614, код 24699105.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Житомирської області порушив справу № 5/265»В» про банкрутство ТзОВ «АМВ—інвест», м. Андрушівка, Житомирської обл., вул. Лисенко, 8, р/р 26007200241001, МФО 311023 в Андрушівському відділенні АПБ «Україна», код 22053267.

Адреса суду: 10014, м. Житомир, вул. М. Бердичівська, 25.

Арбітражний суд Житомирської області.

Арбітражний суд Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) порушив справу № 5/4—Б про банкрутство ВАТ «Новокаховський м'ясокомбінат» (ЗКПО 00444211), юридична адреса якого: Херсонська область, м. Таврійськ, вул. Зелена, 2, р/р 26003200482001 у Новокаховському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 352242. Заяви кредиторів та санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым (95000, г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбудил дело о банкротстве № 2—11/747 — 2000 г. Арендного подсобного свиноткормовочного хозяйства.

Юридический адрес: 95000, г. Симферополь, ул. Водоемная, 18, р/сч 26001200389001 в ОПЕРО дирекции банка «Украина», МФО — 324214, код — 05475328.

Претензии принимаются в течении месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Рівненської області (м. Рівне, вул. Відінська, 10) порушив справу № 2Б/-Б—2 про банкрутство закритого акціонерного товариства «Інвестиційна компанія «РІНКО» (м. Рівне, вул. Відінська, 39, код ЄДРПОУ 23302593, п/р № 26004301585478 в Рівненському РУ Промінвестбанку, МФО 333335).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

У номер

✔ **Київ**

У столиці знову стріляли

Уночі з 26 на 27 березня в Києві вбито Таймураза Савлохова — брата голови Асоціації спортивної боротьби України Бориса Савлохова. За попередніми даними, близько другої години ночі Т. Савлохов разом з водієм поверталися на автомобілі марки "Мерседес" із нічного клубу. Коли автомобіль під'їхав до будинку № 9 по проспекту Тичини, кілька невідомих відкрили по ньому вогонь з вогнепальної зброї. Водія було вбито відразу. Т. Савлохов, що сидів на задньому сидінні, намагався втекти. Однак на вулиці його таки було вбито. На місті нападу виявлено близько двох десятків гільз калібру 9 мм. Слідство веде прокуратура Києва. Як вже повідомлялося раніше, проти старшого з братів Савлохових — Бориса висунуто обвинувачення у здирництві в розмірі 10 тис. дол. щодо двох підприємців, повідомляє УНІАН.

«Батьку Махно, вигляни у вікно...»

З ініціативи групи народних депутатів України в Києві по вулиці Артема урочисто відкрито офіс товариства Нестора Махна «Гуляйполе». Серед почесних гостей цього заходу можна було побачити чимало відомих політиків — Левка Лук'яненка, Бориса Олійника, Степана Хмару, Анатолія Матвієнка, Григорія Омельченка та інших.

Якщо деякі історичні постаті України розпочинали як політики-державники, а, отримавши шанс для державотворення, повелися досить безсило, кволо, то постать Нестора Махна цікава саме протилежним. Розпочинав він анархістом, а помирав на чужині переконаним українським державником... Цим феноменом, так само й можливістю учитися на чужих помилках, припущених свого часу Нестором Івановичем, пояснюють свій інтерес до «гуляйпільського батька» нинішні українські політики, перейняті не завжди вдалими кроками нашого суспільства в розбудові власної держави.

«Окрім демонстрації блискучого полководського мистецтва, Нестор Іванович увійшов в історію як справжній виразник інтересів українського селянства, — ділиться думками один з ініціаторів створення запорізького товариства народний депутат Анатолій Єрмак. — Наш земляк зумів зорганізувати традиційно розважливе, навіть інертне селянство до збройної боротьби за свої інтереси, водночас не позбавляючи його можливості сіяти і жнивувати на своїй землі. Воїни і плугатарі водночас — така тактична мудрість Нестора Махна гідна вивчення. За нинішніх деколективницьких процесів на селі, певної розгубленості гречкосіїв, нещадної експлуатації землеробської праці селянинові як ніколи потрібен ідейний «батько»-захисник».

✔ **Одеса**

Турецьким «рибалкам» вже не до риби

Дві турецькі шхуни затримано за незаконний вилов цінних порід риби у виключній морській зоні України неподалік острова Зміїний. Екіпажі обох затриманих та третього, яке затонуло (рибалок врятували прикордонники), суден у суботу, 25 березня, депортовано. Затримано лише капітанів шхун, які несуть пряму відповідальність за вчинене в територіальних водах України браконьєрство, до розгляду справ у суді. Органи рибоохорони підготували відповідні позови щодо притягнення браконьєрів до відповідальності за завдану державі матеріальну шкоду. Справи найближчими днями розглянуть у судах Одеси й Криму.

Не хворійте. Здоровіші будете!

Віталій Москаленко — за косметичну операцію на «радянському» обличчі вітчизняної медицини

Медицина

Міністр охорони здоров'я України Віталій Москаленко щоранку робить зарядку, приймає контрастний душ і обстоює здоровий спосіб життя. До речі, пропаганда здорового способу життя без шкідливих звичок — один з головних напрямів діяльності Мінохорони здоров'я на 2000 рік.

Як заявив Віталій Москаленко, на тлі загальної розрухи і занепаду нашу медицину все-таки вдалося зберегти. Живучістю вона зобов'язана своїй традиційній консервативності, а ще, хоч як це парадоксально, командно-адміністративній системі, що й досі збереглася у сфері вітчизняної охорони здоров'я.

Реформаторські настрої нового уряду відчує на собі й медицина. Щоправда, глобальних перетворень тут не передбачається — навіщо руйнувати те, що добре працює. Проте косметичний ремонт у своїй структурі Мінохорони здоров'я уже розпочало. За словами міністра, створюється єдиний медичний простір, головна ідея якого — уникнути дублювання функцій різних (за підпорядкуванням) медзакладів, що розташовані на одній території. Приміром, поряд існують кардіологічний центр і поліклініка з кардіологічним відділенням. У поліклініці це відділення скорочується (надаватиме допомогу людям із хворим серцем вузькоспеціалізований центр), і вона посилить свої старання, скажімо, у неврології. Під час здійснення цієї операції, заявив Москаленко, скорочень персоналу не буде.

У самому Міністерстві охорони здоров'я проводиться адміністративна реформа, що теж вписується в концепцію мінімізації сфери. Тут буде створено новий фармацевтичний департамент (замість кількох ліквідованих профільних держструктур), куди увійдуть фахівці Мінохорони здоров'я, вчені, практики й виробники, які працюють на вітчизняному ринку лікарських препаратів.

За умов структурної оптимізації, що надходить, обсяги «письменницької» праці лікарів не зміняться. І хоча люди в білих халатах скаржаться, що через надмірну писанину їм ніколи працювати з пацієнтами, міністр зазначив, що ведення історії хвороби — справа обов'язкова і скасуванню не підлягає.

Нині наше здоров'я оберігають і поправляють 202 тисячі дипломованих фахівців. І хоча їх армія збільшилася на кілька тисяч порівняно з минулим роком, медкадрів у сільських лікарнях, як і раніше, не вистачає. Втім, як і фінансів на залучення їх до периферійних районів. У держбюджеті-2000 на охорону здоров'я передбачено 4,2 млрд. грн. Головний лікар країни сподівається, що нинішнього року його колеги отримуватимуть зарплатню вчасно. Це фінансування дасть змогу разів сім надати медичну безоплатну допомогу кожному, хто по неї звернеться.

Полемізуючи на тему платного сервісу, Віталій Федорович запевнив, що всіляко підтримуватиме платну медицину як підмогу державній. Найближчим часом Мінохорони здоров'я подасть Кабінетові Міністрів України перелік платних медичних послуг. 1998 року цей реєстр не було затверджено. Москаленко вірить, що нинішній аргументований варіант все ж таки буде підписано.

Великі надії реформатори покладають на страхову медицину. Вона привнесе елементи капіталістичних відносин у нашу «радянську» охорону здоров'я. Проте диференційований підхід до надання медичної допомоги громадянам залежно від їхнього матеріального становища має в собі небезпеку соціальної несправедливості. У Мінохорони здоров'я тепер думають, як обійти ці граблі, проте вже очевидно, що перша медична допомога має залишатися безоплатною.

Ольга ВАУЛІНА.

Великі перегони Феодосії Савівни

«Феодосія Власенко була і багатою, і бідною, і щасливою, і нещасною. Зараз її багатство — лише спогади...»

Ровесники століття

105-річна Феодосія Савівна Власенко з села Байбузи ще міцна на вигляд, з іскоркою в очах, розповідала про своє «боже життя» образно, барвисто, пересипаючи оповідь приказками і приповідками. Материне слово доповнювала дочка, 72-річна Варвара Явтухівна. Вслухаючись у її побожно-шанобливе «мати напряли», «мати снопи склали», з сумом подумалося —тітчине Варварине покоління останнє, котре і в третій особі говорило про батьків з нічим не зрівнянною поштивістю...

— Гай-гай, що було, те пробігло, а що буде —побачимо, — ткала свої спогади баба Феодосія.

Жила добре, як у батька-матері дівувала. Їх рід Чепурних кремезний, красивий, бравий. Батько мав свою землю, воли, коні, реманент. Дітей було багато.

Щаслива була Феодосія, коли зустрілася з Явтухом. Він тільки-но, у 1914-му, повернувся з австрійського фронту — плечистий, стрункий, ставний. Сама графиня Балашова, місцева цукрозаводчиця, задивлялася на парубка. А він вибрав Феодосію, красиву, мов квітка, міцну, мов горішок. Як повінчалися, батьки відрізали їм кілька десятин землі і вони швидко зажили слави добрих господарів.

А потім опинилася Феодосія з чоловіком і дітьми у злиднях — забрали все нажите ними добро у колгосп: і землю, і корови, і коней, і вози та гарби. Навіть глечики познімали з плоту і «усуспільнили». У тридцять третьому помер батько Феодосії. «Копав на кладовищі ями для мерців, ліг на вирву спати, ту, що викопав, та й не встав...» Віддали Богові душу і два найменших синочки Феодосії і Явтуха. Третьому судилося скласти голову на війні. А Явтуха «з'їв Сталін» — забрали його, колгоспного бухгалтера, у 1937 році разом з двома рідними братами, і нічого про них не відомо до сьогодні. У 1938-му 44-річна Феодосія народила п'яту дочку. Назвала її Вірою — все життя сподівалася, що знайдеться Явтух, повернеться до рідного порога...

Після війни знову колгосп. Бригадир любив загадувати роботу «тітці Хтодосці та її дівчатам». Не зважав, що меншій лиш на одинадцятий повернуло — загадував як дорослій. І вони всі працювали — так, що мозолі на руках тріскалися.

Виросли дочки. Міцні, красиві, роботящі. Одна ланкова, друга — доярка, полільниця, свинарка, в'язальниця. У колгоспі жартували: «Ходімо хутчіш до каси зарплату одержувати, бо прийде тітка Хтодоська то всі гроші забере!»

Ось тоді Феодосія Савівна знову відчула посмішку долі. Разом з доньками поставили нову хату, обзавелися господарством, було досхочу хліба і до хліба. Найзаможніші у селі люди, коли збиралися купувати машину, приходили до їх оселі, щоб позичити грошей. І тітка Хтодоська щораз виймала з-за образів карбованці і ділилася з сусідами. У Байбузах тоді навіть примовка склалася: «Я прийшов, тітко Хтодосько, до вас вгадати, щоб, дав Бог, за образами в борг взяти...».

Повиходили дочки заміж, одна Варвара з матір'ю залишилася. «Загинула моя судьба на фронті», — з сумом казала. Жили з матір'ю ощадливо і скромно. Варвара кожну зароблену копієчку і материну пенсію складала «на книжку». Але взяти їх, як думала, коли стара і немічна буде, не можна.

Знову, вкотре за довге життя, повернулася доля спиною до цих жінок. Вже кілька років поспіль негусто на їхньому столі. Що там казати — інколи і хліба нема за що купити... «Клаптиками дають нам горепенсію, — крізь сльози говорила Варвара Явтухівна. — Оце лиш за листопад принесли... Відвідують стареньких соціальні працівники, допомагають чим можуть родичі, односельці, але в кожного, як кажуть, своє горе і, врешті-решт, залишаються наодинці зі своїм у своїй хаті двоє немічних людей.

Лідія **ТИТАРЕНКО.**

Черкаська область.

«Гітлер капут!» — верещав двійник фюрера

До 55-річчя Перемоги: солдатські історії

Війна вже підходила до кінця. Наша 65-та артдивізія розташувалася на березі Ельби і готувалася відкрити вогонь по Берліну. Я був на КП і спостерігав, як формувалася колона німецьких військовополонених. Раптом до приміщення зайшов заступник начальника штабу полку і схвильовано доповів: «Товаришу полковник, Гітлера впіймали!» Я не повірив своїм вухам. А тим часом капітан, дивлячись на здивовані обличчя присутніх, продовжив: «Так точно, товаришу полковнику, зараз доставимо його сюди». І справді, через кілька хвилин привели справжнісінького Гітлера. Те ж пасмо волосся, що спадало на лоб, щіточка вусів перед великим прямим носом, різкі, нервові рухи... Вже хтось шепоче: «Це він, сучий син, дзвонить комдиву. От сенсація, це ж треба, Гітлера впіймали». Та раптом наш «Адольф» упав на коліна і заверещав: «Гітлер капут! Я ніхт фюрер!» І подав документи, які засвідчили його особу. З'ясувалося, що цей нацист був лише схожий на фюрера. Ще зовсім недавно він пишався цією схожістю. А коли настав час розплати за злодіяння, він щосили відхрещувався від свого кумира. Правду кажучи, всі ми були розчаровані — дуже вже хотілося спіймати Гітлера. Обстановку розрядив командир. Сміючись, він наказав: «У колону до полонених ставте це «фюреня». А потім звернувся до нас: «Не хвилюйтесь, доберемося і до справжнього фюрера».

Макар БАРАНЮК.

Затишшя
Одеської області.

Таємний смерч війни...

Рівень соціального захисту дітей є характеристикою духовного розвитку суспільства, здатністю влади управляти державою

Нещодавно хмельницька преса сповістила жахливу новину: в одному із навколишніх сіл обласного центру сімдесятитрирічний чоловік покінчив життя самогубством. До своєї згубної миті йшов теж не килимовими доріжками. На животі пропов пекельними дорогами війни, відбудовував зруйнований колгосп. Тільки у пенсійні літа стало легше дихати. Та знову повернулося лихо. Двоє дітей і їхні внуки залишились безробітними, сам з дружиною пенсії не отримував.

Існувати на бараболі ще можна було б, коли б не давні фронтові рани, що потребували багато грошей на лікування. А де їх узяти? Просити милостиню на дорозі заслужена людина, маючи дорослих дітей, онуків, не набиралася совісті. Адже він насмерть стояв за свою державу. То чи не вона перша і повинна була б захистити його?.. Вона. А де той захист, де?.. І з образою, котра пекла ще сильніше від роз'ятрених ран, ветеран дочасно покинув світ...

Як з'ясувалося згодом, кількість подібних випадків самогубств на Хмельниччині за останні три роки збільшилась у п'ять разів. Така сама динаміка «виходу із скрути» і серед молоді. Щоправда, до крайніх «вироків» своїй долі вдаються одиниці. А інші шукають порятунку зі своєї скрути радикальніше. Навіть забираючи чуже життя. Нещодавно наша газета повідомляла, що мешканець Острога Рівненської області під час крадіжки Золотої Зірки Героя Радянського Союзу вбив власника нагороди. Зірку планував продати у Польщі за 14 тисяч доларів. Аналогічних тяжких злочинів тільки нинішнього півріччя на Хмельниччині сталося більш як дві сотні...

Та основна кількість злочинів серед неповнолітніх (75 відсотків) скоюється на економічному грунті. Це крадіжки, угони автомобілів, розбійні напади тощо. Після 1990 року найбільшого апогею правопорушення такого типу сягнули вже 1994 року і виросли більш як у чотири рази. Нещодавно управління кримінальної міліції зіткнулося з фактом, над котрим варто було б задуматися не так правоохоронцям, як тим, хто сьогодні уособлює державу. В одному із сіл Деражнянського району було затримано групу дітей під час спроби викрасти у селянина курей. На перший погляд, факт незначний, подія аж ніяк не державного значення. Та згодом з'ясувалося: цей випадок цілком об'єктивно характеризував здатність нинішньої влади гарантувати майбутнім громадянам можливість виживання. Чи могли п'ятеро підлітків з одного із сіл Кам'янець-Подільського району вижити без правопорушення, коли четверо зведених батьків, дідусів та бабусь ніде не працювали, пенсій не отримували, державних соціальних допомог не вистачало й на хліб? Хвала Богу, що виснажена долею дітвора не вдавалась до крайніх злочинних проявів. Їздили районами області (аби не запримітила міліція), придивлялися до заможних хат. І коли темніло, прихоплювали півня чи качку. За цим простим, однотипним «почерком» міліція невдовзі їх «вичислила». За такі діяння, очевидно, суд покарав дітей. Бо і заповідь Божа у Біблії теж гласить: не вкради! Та якщо виходити з Конституції держави, Міжнародної конвенції про права дитини, цілого пакета законів України щодо соціального захисту її громадян і прав на гідне їх життя, сьогодні за оте куркокрадство треба було б притягти до суду не голодних дітей з багатодітної і безробітної (не з власної волі) сім'ї, а найвищих чиновників із владних кабінетів. Саме для них і хотілося б нагадати не так цифру зростання дитячої злочинності, як загальний висновок причин, оприлюднених торік групою науково-дослідних інститутів України. У преамбулі конференції, в якій брали участь і представники уряду, йшлося однозначно: рівень соціального захисту дітей є характеристикою духовного розвитку і соціальної зрілості суспільства, здатністю влади управляти державою.

Не говоритиму про тисячі не влаштованих випускників, про шалене зростання наркоманії, безпритульність тощо...

Одного разу при виїзді з Тернополя зупинився на традиційний жест шляхового «колобка». Дівча, кілограмів з тридцять, наче з-під квочки впурхнуло у машину, зіщулилось і на певний час завмерло. Та, не дочекавшись зустрічного слова, почало поволі ініціювати розмову. Господи, та вона майже внучка і пропонує розважитись з нею при дорозі!

— Дитинко, та тобі б ще у ляльки бавитися, а ти таке верзеш!

Повірте, я вже і шкодував потім, що так сказав. Підліток залився істеричними сльозами і вгамувати вже було несила. І на під'їзді до села, втерши кулачками пекучі сльози, дитя лагідно взяло за руку:

— Дядечку, я не вмію ще зваблювати чоловіків, це у мене перший раз, але я мушу... В мене мама лежить в обласній онкології, потрібні ліки, а дома ще молодший братик і старенька бабуся... Ми вже все продали, що можна. Якщо ви дасте 50 гривень, я обіцяю — на дорогу більше не вийду. Не вірите? Заїдьмо до нас у село. Це від «Мільйонера» (одне з кращих господарств Тернопільщини. — **Прим. авт.**) за сім кілометрів...

Отримавши свої «запрограмовані» червінці, Леся прожогом кинулась на путівець до рідного села. А я з центральної садиби агрофірми, куди люблять заїздити найвищі державні чини, телефоном таки з'ясував: справді, у сусідньому господарстві є така родина. Та для того, аби врятувати Лесину маму, на ліки потрібна не одна тисяча гривень. То що робитиме цей підліток завтра, ким стане і якими очима дивитиметься на владу?..

Поки що Лесине горе не втрапило до жодної правоохоронної звітності. Але це ще не означає, що завтра вона не поповнить ряди 20 тисяч неповнолітніх України, котрі вже переступили Закон, пішли наперекір настановам держави. Держави, котра швидко втрачає своє найцінніше багатство — майбутнє.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Тернопіль—Хмельницький—Київ.

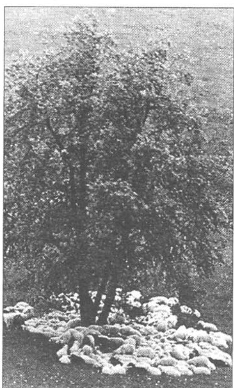
Фото Богдана МАСЛЯНИКА.

Газета спілкувалася з горянами

Що зроблено після дня відкритого листа на Буковині

Акція відбулася. Що зроблено?

У серпні 1998 року на терені високогірного Путильського району Чернівецької області відбувся день відкритого листа «Голосу України». Завдяки цій акції привернуто увагу керівництва області до проблеми горян — у виробничій, соціальній та побутовій сферах. Побували журналісти разом з головою Чернівецької облдержадміністрації Теофілом Бауером на недобудованих об'єктах, зруйнованих повінню ділянках шляхів, зустрілися з прикордонниками, які несуть службу на україно-румунському кордоні. Своїми враженнями від цієї акції рейдова бригада поділилася в матеріалі «Красиво в горах, та жити гірко», опублікованому в «Голосі України» за 15 серпня.

То що зроблено після дня відкритого листа на терені високогірного району? З цим запитанням редакція звернулася до голови Чернівецької облдержадміністрації Теофіла Бауера. Ось його відповідь:

— За час, що пройшов після дня відкритого листа в Путильському районі, тут сталися помітні зміни на краще. І в цьому слід віддати належне оновленій команді райдержадміністрації. Району вдалося подолати спад виробництва продукції, торік її приріст становив 25,4 відсотка. П'ять підприємств Путильщини здійснювали експортні операції й реалізували зарубіжним споживачам продукції відповідно на 217,8 тисячі доларів США та 108,3 тисячі німецьких марок.

У всіх 13 колективних сільськогосподарських підприємствах району завершено малу приватизацію землі, що зумовило приріст продукції в аграрному секторі. Істотно поліпшився стан справ у вівчарстві —провідній галузі району.

У матеріалі за підсумками дня відкритого листа, вміщеному в «Голосі України» за 15 серпня, йшлося про незадовільні темпи будівництва м'ясопереробного цеху в селі Малий Дихтинець. Облдержадміністрація вишукала кошти для завершальних робіт на цьому об'єкті. Першу його чергу потужністю в одну тонну продукції за зміну введено в експлуатацію. Відтепер горяни вже мають, куди здавати вирощену худобу й не возити її за тридев'ять земель на переробку. Виграв від цього і районний бюджет.

Торік прийняв дітей новий шкільний корпус на 340 учнівських місць у селищі Селятин, про який теж йшлося в матеріалі «Красиво в горах, та жити гірко».

Торік Путильська райдержадміністрація серйозно зайнялася розвитком соціальної сфери, спрямувавши на це 87 відсотків коштів з районного бюджету. Завдяки цьому вдалося полагодити значну частину зруйнованих повінню шляхів, мостів, дамб, зокрема й на території тих сіл, з яких надходили скарги до редакції «Голосу України». Багато зроблено для поліпшення благоустрою пунктів спрощеного переходу державного кордону, що діють у районі.

Водночас керівництво області стурбовано тим, що на район та його мешканців не в повному обсязі поширюється дія Закону «Про статус гірських населених пунктів в Україні». Через це нема змоги сповна використовувати природно-оздоровчі можливості Путильщини, залучати інвесторів до розвитку туризму, заготівлі й переробки лікарських рослин, дикорослих плодів і ягід.

Василь БАБУХ.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Зворотний зв'язок

Місцева влада тільки загострює ситуацію

Правління Укоопспілки дякує газеті за своєчасну публікацію матеріалів під рубрикою «Операція Ринок-1» та «Ринок-2» і підтримує ініціативу журналістів часопису щодо необхідності комплексного розв'язання наявних гострих проблем ринків.

Центральна спілка споживчих товариств України координує роботу 770 ринків. Вони щорічно сплачують до бюджету понад 74 млн. грн. платежів.

Жодних недоплат і недоїмок перед бюджетом ринки споживчої кооперації не мають.

Нас тривожить те, що ситуацію навколо ринків штучно загострюють окремі керівники місцевих рад та держадміністрацій Дніпропетровської, Харківської, Полтавської, Вінницької та інших областей, які нехтують чинне законодавство та із завидною настирливістю прагнуть зміни майнового статусу ринків.

Правління Укоопспілки переконане, що передача їх до комунальної власності ще більше загострить проблему, але бажаного поповнення бюджету не дасть.

Для прикладу, у статті «Аргументом кийка не переб'єш!» («ГУ» від 10.02. 2000 р.) анонімний автор стверджує, що міська влада не в змозі впливати на ринок «Центральний», бо він не підпорядкований мерії. На наш погляд, цей докір безпідставний, нічим не аргументований, оскільки три ринки, які є власністю Черкаської облспоживспілки, торік сплатили 1 млн. 178 тис. грн. ринкового збору, а от скільки сплатила решта 11 ринків інших форм власності, якщо, за словами авторів, від 14 ринків надійшло понад 1,2 млн. грн.?

Потрібні ще аргументи?

Віктор КОВТУНЕНКО,
перший заступник голови правління Укоопспілки.

У номер

Черкаси

Пам'ятаємо, В'ячеславе Максимовичу

Черкащани вшанували річницю трагічної загибелі відомого політичного діяча, свого земляка В'ячеслава Чорновола. У селі Вільховець Звенигородського району на хаті, де пройшло дитинство майбутнього керівника Руху, відкрито меморіальну дошку. Одну з вулиць села названо іменем В'ячеслава Максимовича.

В обласному краєзнавчому музеї відбувся вечір пам'яті, організований місцевим осередком НРУ.

Обласна телестудія «Рось» продемонструвала документальний фільм, присвячений життю і діяльності палкого патріота.

У храмах Черкас, Умані, Звенигородки, Канева та інших міст області відправлено панахиди по В'ячеславу Чорноволу.

Рівне

Від політінформації до християнської етики

З нового навчального року в загальноосвітніх школах Рівненщини буде запроваджено новий предмет — християнську етику, що сприятиме відродженню християнських цінностей і збереженню вікових традицій народу. Рішення про це ухвалила Рівненська обласна рада. Фінансування витрат на викладання цього предмета здійснюватиметься за рахунок коштів, передбачених у місцевих бюджетах на утримання закладів освіти. Базовими центрами підготовки викладачів з християнської етики стануть університет «Острозька академія» та Рівненський інститут підвищення кваліфікації педагогічних кадрів.

Луцьк

«Міст» до партнерства

Сьогодні позивні традиційного міжнародного багатогалузевого ярмарку «Міст-2000», що є символом співпраці народів-сусідів, зазвучали у древньому місті над Стиром. Профіль нинішньої виставки-ярмарку, організатором якої є фірма «Світ», — будівельний і має назву «Дім твоєї мрії». Найрізноманітніші види будматеріалів, сантехніки, лаків і фарб, побутової техніки, електротоварів, а також найновіші архітектурні проекти і будівельні технології представили понад сорок фірм з України та Польщі. У рамках виставки, що триватиме чотири дні, відбудеться також міжнародний науковий семінар на тему «Застосування енергозберігаючих технологій у сучасному будівництві. Дизайн».

Донецьк

Кому сміх, а кому сльози

З першого квітня мешканці Донеччини платитимуть за комунальні послуги більше. За розрахунками, діючі тарифи забезпечують відшкодування витрат на водопостачання на 35,5 відсотка, на водовідведення —на 32 відсотки, на теплопостачання та утримання житла — трохи менше половини. Тому депутатам було запропоновано ухвалити рішення про поетапне підвищення тарифів.

За прогнозами, кількість квартиронаймачів, які звертатимуться тепер за оформленням субсидій, зросте в 1,3—1,5 разу. Тим часом прийнятий на цій сесії бюджет області дає змогу витратити на відшкодування лише 100 мільйонів гривень, що становить 35 відсотків від потреби.

Фото УНІАН.

Голос совісті, голос надії

Невеликий зал Будинку вчителя вочевидь не вміщав усіх бажаючих потрапити на вечір, присвячений пам'яті В'ячеслава Чорновола. Отож люди юрмились у проходах, на балконі. Звісно, можна було зібратись і в іншому, просторішому приміщенні. Але, як сказав голова Комітету Верховної Ради з питань культури і духовності, заступник голови НРУ Лесь Танюк, який вів вечір, Будинок вчителя вибрано не випадково. Саме тут у 1917—1918 роках працювала Центральна Рада, саме тут народжувалася наша державність у ті далекі роки. І, певна річ, своєю аурою цей будинок імпонував В. Чорноволу — він не приховував щодо нього своїх сентиментів.

І того березневого вечора під куполом Будинку вчителя витав дух В'ячеслава Чорновола. Дух людини зі вродженою непідлеглістю, з почуттям національної гордості і внутрішнього благородства. Виразних штрихів образові В'ячеслава Максимовича додавали і колишні побратими з дисидентського руху в Україні, як, скажімо, Євген Сверстюк, Михайло Горинь й Опанас Заливаха, і соратники з Народного руху України — Лесь Танюк і Геннадій Удовенко. На вечорі ми почули симфонію Володимира Губи «Посвята В'ячеславу Чорноволу», виконану камерним оркестром «Українська спадщина», й маловідому народну пісню у виконанні народного артиста України Дмитра Гнатюка. А також поезії дружини В. Чорновола — Атени Пашко, в яких інтонації любові наскрізь пронизані невигаданим болем і тихою печаллю. «Від нас пішов справжній геній українського національного самоусвідомлення. Філософ і практик дисидентства, людина вершинної суспільної демократичної думки XX століття, якщо можна так сказати — один з українських демократичних фундаменталістів, які заклали підвалини сьогоднішнього мислення», — так охарактеризував В'ячеслава Чорновола Лесь Танюк.

«Його життєва дорога, ніби стріла, випущена з тятиви, — то з виступу художника Опанаса Заливахи. — Він ніде не звертав зі шляху, йшов прямо. Це рідкісне явище, бо бути українцем в Україні дуже важко. А тим паче — двадцять-тридцять років тому».

«Пульс нашої незалежності» — так називається публіцистична книга В'ячеслава Чорновола, укладена з його статей у газеті «Час-Time» і видана цими днями. Її отримали всі, хто виступав на вечорі пам'яті автора, а перший примірник Лесь Танюк вручив дружині В. Чорновола — Атені Пашко.

Так, у публікаціях В'ячеслава Максимовича, в його виступах з парламентської трибуни і, що найголовніше, — в його діях виразно прочитується державницький почерк, відлунює пульс нашої незалежності.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Репліка

Імперський балет 25 березня

Минулої суботи в Києві гастролювала легендарна танцівниця — неповторна Майя Плисецька. Приїхала славетна артистка з трупою «Імперського російського балету», де вона є водночас і почесним президентом. Погодьтеся, подія неординарна і приємна, особливо — для місцевих балетоманів. Тим паче що виступ Майї Плисецької у столиці України проходив у рамках її світового турне.

Однак присмак гіркоти все-таки зостався після концерту. Ні, Майя Плисецька тут ні до чого — вона, як завжди, була магічна та незрівнянна. І справжні овації та вигуки «браво!», що вирували в залі Національної опери України, танцівниця цілком заслужила.

Прикро вразило інше: концерт відбувся в день річниці трагічної загибелі В'ячеслава Чорновола. Відбувся поруч з Будинком вчителя, де рік тому наші співвітчизники прощалися з вірним сином українського народу, звідки проводжали його в останню дорогу, неподалік від майдану Незалежності, де ще витав дух молитви і скорботи — щойно там закінчився жалобний мітинг, де пом'янули В. Чорновола. І назва балету — «імперський» — надто вже різала слух саме цього дня. Бо якраз проти імперського погляду з Москви на Україну, проти імперських оков, сліди від яких досі зосталися на живому тілі нашого народу, насамперед і боровся до останнього свого подиху В. Чорновіл. І асоціації в такий день самі собою напрошувалися.

Щось є в цьому від малоросійської бездумності і нетактовності, бо невже заздалегідь, погоджуючи дату київського концерту «Імперського російського балету», не можна було змістити цей виступ на день пізніше чи на день раніше?

А Майю Плисецьку ми раді бачити в Україні і захоплюємося її геніальним талантом.

Роман ВАТРИЧ.

Від «Кошика» до Віктюка

Фестивалі

Учора з нагоди Всесвітнього дня театру в столиці вручали премію «Київська пектораль». Сьогодні на сцені театру імені Франка офіційно відкривається 10-й міжнародний фестиваль «Мистецьке березілля».

Березілля. Вічний театр ■ Дев'яте мистецьке ■ 2000 ■ Ninth arts Berezillia. Eternal theatre

Оскільки девіз фестивалю — «Вічний театр», то й почнуть з вічного: з барвистої обрядової вистави Гуцульського театру, заснованого Г. Хоткевичем 90 років тому на Івано-Франківщині. Втім, неофіційно фестиваль почався ще вчора відомою виставою львівського «Театру в кошику» — «Білі мотилі, плетені ланцюги». Цю виставу можна побачити й сьогодні на сцені столичного Молодого театру. А завтра на тій самій сцені грає цікавий московський театр «черноеНЕБОбелое» (вистава «Іграшки Бертрана»). У четвер і п'ятницю для широкої публіки на сцені франківців — розрекламована прем'єра Р. Віктюка «Примадонна» (у головній ролі — відома оперна співачка Олена Образцова). А завершиться перший тиждень «Березілля» вельми екзотично: у суботу на сцені Молодого театру Є. Гришковець з Калінінграда покаже моновиставу «Как я съел собаку», а в театрі оперети того ж вечора можна буде почути справжній рунний спів (епос «Калевала» у виконанні фінського гурту «Iki turso»). І нарешті, в неділю (теж в опереті) киргизький театр балету «Саймалуу таштар» покаже виставу «Візерунки на камені». На жаль, афіш у фундатора фестивалю пана Проскурні, як завжди, нема, тож читайте нашу газету!

Христофор ГРУША.

Спорт

Хокей

«Беркут» — чемпіон!

Завершився черговий чемпіонат СЄХЛ, у якому змагаються команди Білорусі, Латвії та України. У фіналі зустрілися київські клуби «Сокіл» та «Беркут». Усі матчі виграли хокеїсти «Беркута» (тренер Олександр Куликов) — 3:2, 4:3, 5:1 — і вперше стали володарями золотих медалей.

Футбол

Ще одна нагорода Андрія Шевченка

Минулої п'ятниці Андрій Шевченко двічі вразив ворота лідера чемпіонату Італії турінського «Ювентуса» і довів свій бомбардирський доробок до 21 м'яча. Його «Мілан» виграв 2:0. А вже в неділю Андрій на заміській базі київського «Динамо» в Кончі-Заспі зустрівся з українськими журналістами. А перед цим йому було вручено Орден УПЦ святого рівноапостольного князя Володимира. Такої нагороди удостоєно Сергія Реброва (отримав на балу чемпіонів у Палаці «Україна») та Валерія Лобановського.

Інтерв'ю з Андрієм Шевченком читайте в одному з наступних чисел нашої газети.

***

Чемпіонат країни. Вища ліга. 17-й тур.

ЦСКА — «Нива». 0:0. 2000.

«Металіст» — «Металург» М. 2:0. 12000. Іваненко, 32, Костюков, 65.

«Карпати» — «Прикарпаття». 0:1. 7000. Іричук, 68.

«Чорноморець» — «Шахтар». 0:3. 12500. Зубов, 69, 88, Воробей, 88.

«Металург» Д — «Металург» Зп. 2:1. 5500. Воскобойник, 16, Шелаєв, 17 — Співак, 35.

«Таврія» — «Кривбас». 2:4. 8000. Митрофанов, 27, з пенальті, О. Кунденок, 49 — Симаков, 36, Мізін, 62, 70, Кайдарашвілі, 89.

«Зірка» — «Ворскла». 0:2. 6000. Кобзар, 62, Шаповалов, 89, у власні ворота.

«Дніпро» — «Динамо». 0:2. 30000. Хацкевич, 42, Шацьких, 45.

	в	н	п	м	о
Динамо	15	2	0	42—7	47
Кривбас	10	5	2	32—18	35
Ворскла	10	3	4	37—18	33
Шахтар	10	2	5	25—9	32
Металіст	8	3	6	24—21	27
Металург Зп	7	5	5	22—18	26
Карпати	8	0	9	27—23	24
Металург Д	6	5	6	22—21	23
Металург М	7	1	9	27—26	22
ЦСКА	4	7	6	18—19	19
Прикарпаття	4	6	7	13—23	18
Дніпро	4	5	8	15—33	17
Таврія	4	4	9	21—32	16
Чорноморець	4	3	10	8—30	15
Нива	3	6	8	22—33	15
Зірка	0	7	10	8—32	7

Першість країни. Перша ліга. 20-й тур.

«Динамо-2» — «Волинь». 3:0. Бесараб, 42, Щекотилін, 48, Яшкін, 89. **«Оболонь-ППО» — «Нафтовик». 1:1.** Шапоренко, 29 — Федоров, 24. **ФК «Львів» — «Сталь». 0:0. ФК «Вінниця» — «Шахтар-2». 1:0.** Єсін, 85, у власні ворота. **«Поліграфтехніка» — ЦСКА-2. 1:0.** Чернишенко, 5, з пенальті. **ФК «Черкаси» — «Полісся». 1:0.** Білозор, 82. **СК «Миколаїв» — «Металург». 1:0.** Петренко, 14. **«Чорноморець-2» — «Закарпаття». 1:2.** Галстян, 28 — Грабар, 3, Бундаш, 23, з пенальті.

Лідирують: «Сталь» — 43 очка, «Динамо-2» — 38, ФК «Черкаси», «Шахтар-2» — по 37.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.
Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311054.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Засновник і видавець – Верховна Рада України

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України:
252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції:
03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 441-86-50,
441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com